

StarDance

StarDance 10

Před třinácti lety, opět v předvánočním čase pozvednul cenu pro krále tanečního parketu herec Roman Vojtek. O tři roky později se stal hvězdou úspěšného seriálu Vyprávěj. Letos pohár vítěze zvedneme po desáté. Za tu dobu se v soutěži, která celosvětově posouvá hranice a možnosti zábavního formátu, přímých přenosů i tanečních krací, vystřídalo mnoho profesí od herců, hudebníků, sportovců až po dobrodruha a rybáře. V Británii právě před třemi dny zahájila již sedmnáctá sezóna.

StarDance ale nikdy neměla být pouze zábavnou show. Není podbízivá, ale náročná, místy vydřená, zároveň ale kultivovaná a elegantní. Prostřednictvím tance spojuje profesionály s osobnostmi tancem nepolíbené, díky již čtvrté spolupráci s Centrem Paraple i lidi, kteří v tanec už třeba ani nedoufali. Za svých deset sezón udělala tomuto uměleckému odvětví velkou službu. Svědčí o tom například množství přeplněných tanečních kurzů napříč generacemi i zájem o jeho disciplínu jako takové.

Letošní podzim si také připomínáme jedno z nejdůležitějších výročí naší země, třicet let svobody. Jsem rád, že StarDance může být součástí těchto oslav, protože co jiného tak spontánního jako je taneční pohyb by to mohlo být. Navíc, když jeho součástí je i hudba, která odjakživa v klíčových událostech funguje jako hlas národa, hlas revolty. Bez otevřených hranic bychom se nemohli stát součástí více než šedesáti zemí, které si mohou otevřeně vyměňovat zkušenosti v rámci jednoho formátu. Díky tomu jsme divákům mohli představit téměř sedmdesát osobností, které poznali z jiného úhlu. A nebýt jejich obrovského zájmu a podnětů my bychom nedošli až do desáté sezóny. Děkujeme, že můžeme.

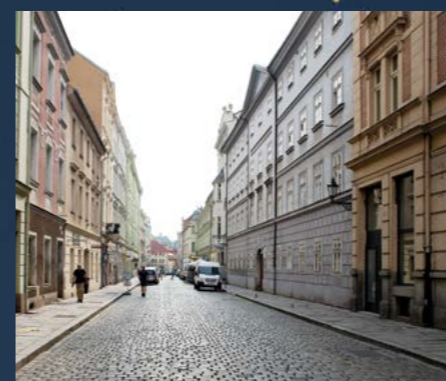
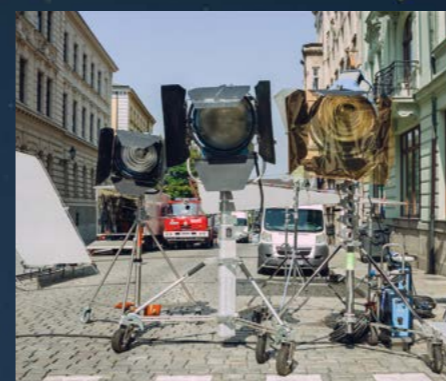
Petr Dvořák
generální ředitel České televize

Novinky desátého ročníku

Desátá jubilejní řada StarDance připomene to nejlepší z historie soutěže a zároveň přinese spoustu atraktivních novinek, které umocní mimořádnost tohoto ročníku. Divákům se opět představí deset osobností různých profesí. Poprvé vystoupí například spisovatelka, youtuber nebo uznávaný rybář. V porotě také zasednou dva noví členové, kteří StarDance v minulosti zakusili jako soutěžící. A nových bude všech deset profesionálních tanečnicků.

- 1 První kolo připomene úspěšnou historii StarDance v České televizi. O slavnostní opening se postarají všichni bývalí vítězové z řad tanečnicků. Diváci se také mohou těšit na sestřih připomínající předchozích devět kol. Do hlediště přijalo pozvání bezpočet hvězd, které se StarDance v minulosti aktivně zúčastnily.
- 2 Druhý soutěžní večer bude věnován Karlu Gottovi, největší legendě české pop music, která letos oslavila 80. narozeniny. Prostřednictvím těch nejlepších skladeb StarDance připomene pěveckou hvězdu spojující všechny generace.
- 3 Třetí kolo nazvané Dance with company otevře velké stepařské číslo pod vedením mistra Tomáše Slavíčka. Taneční páry budou mít za úkol začlenit do svých choreografií taneční company a tím své vystoupení proměnit ve svébytnou samostatnou show.
- 4 Čtvrtý večer bude pohádkový. V úvodu se diváci mohou těšit na světové baletní číslo a pak přijdou na řadu slavné filmové a muzikálové pohádkové melodie a hity. Speciální bude i stylizované pojetí, stále ovšem plně v duchu tance a noblesy.
- 5 Pátá sobota bude patřit jenom letošním hvězdám, jejich vystoupením, jejich choreografiím a nápadům. Ukázkou několika standardních tanců na profesionální soutěžní úrovni předvedou opravdoví mistři.
- 6 Šesté soutěžní kolo StarDance zavzpomíná na výročí 17. listopadu. Bude se pracovat s pojmem „svoboda“, a to v širším významu, přirozeně s přesahem do umění. O velkolepý opening se postará Circus La Putyka.
- 7 Benefiční večer proběhne již po čtvrté a tanec tak opět bude pomáhat. V tomto kole opět nikdo nevypadne a k porotě zasedne patron Centra Paraple Zdeněk Svěrák.
- 8 Ukradený náhrdelník je název osmého soutěžního kola. Vystoupení všech párů prostoupí jeden příběh s detektivní zápletkou. Dějová linka se začne odvíjet s prvním tancem a skončí s posledním. Každý pár zatančí dvakrát, a tak se může do příběhu vracet a navazovat na něj. Druhým v pořadí bude scénický tanec, který se do dramaturgie soutěže po odmlce vrací.
- 9 Podobu devátého večera ovlivní porotci! Každý z nich bude mít příležitost reálně působit na taneční vystoupení jednoho z párů. Během tréninkového týdne porotce navštíví přidělený pár ve zkušební a bude ho mentorovat. Jeho taneční číslo nebude porota samozřejmě v soutěžní večer bodovat. A stejně jako loni ve druhé části tohoto kola rozhodnou o třetím postupujícím pouze diváci. Ti se mohou těšit také na originální číslo Jana Ondera a Marka Zelinky.
- 10 Velké finále začne nezapomenutelným kankánem v podání žen i mužů. Naposledy si spolu zatančí všech deset párů a diváci se mohou těšit i na předvánoční hudební překvapení.

Tomáš Bařina je režisérem znělky a kampaně

Jak byste popsal novou znělku StarDance?

Letos ke StarDance přistupujeme jako k příběhu, který se dále rozvíjí. Diváci již mohli vidět Terezu a Marka v netradiční nesmokingové podobě – jako návštěvníci kávéárny a barmana. Tu „velkou“ znělku, na kterou všichni čekají uvidíme ale až s prvním večerem. Narozdíl od předchozích ročníků jsme letošní kampaň zasadili do civilního prostředí města. Chtěli jsme ukázat kontrast mezi společenským tancem a obyčejným životem na ulici. Hlavní myšlenkou je tanec, který dokáže změnit život k lepšímu. Zde jsem se nechal inspirovat taneční scénou z filmu Zpívání v dešti, kterou považuji stále za špičku choreografie v historii filmu. V našem příběhu jsme se ocitli na deštivé ulici, ale déšť nikomu nevádí a naopak všechny vyzývá k tanci. V kampani na rozdíl od znělky vystupují naši protagonisté v civilních kostýmech a naopak ve znělce diváci uvidí všechny ve společenských šatech. Zde se naše páry ocitnou uprostřed zácpy. Všichni jedou na večerní představení, ale protože zelený panáček na semaforu náhle začal tančit s červeným, na místo aby se nudili v řadě ve stojící zácpě, strhne to všechny k tanci mezi stojícími auty.

Kde se kampaň a znělka nakonec natáčely?

Hledali jsme křižovatku města, kde by byla uvěřitelná dopravní zácpa, mohli bychom tam natáčet celý týden v kuse a navíc použít stroje na déšť po celé tři dny. A v tomto nám vyšlo vsířc město Plzeň, kde byla lokace přímo ideální. Navíc když celý štáb odjede na delší dobu na exteriéry, dojde tam k mnohem většímu stmelení. Lidé se více poznají, což myslím prospělo i všem soutěžícím.

Na co režisér musí myslet, když natáčí znělku pořadu, jako je StarDance?

Pro mne byl nejtěžší úkol představit deset nových tanečních párů, dva nové porotce a to vše vtěsnat do téměř minutové stopáže. Navíc musí být příběh znělky stále zábavný a každá osobnost by měla v příběhu mít svůj malý příběh, který jí nějak vystihne.

StarDance se na obrazovky vrátí desátým ročníkem. Co byste taneční soutěži popřál k tomuto jubileu?

Samozřejmě další pokračování, protože s tímto ročníkem vstupuje do soutěže desítka zcela nových profesionálních tanečnicků, které jsem měl možnost osobně poznat a všechny považuji za extrémně talentované profesionály a skvělé lidi.

Desátý ročník StarDance připravují...

Jan Potměšil manažer vývoje

„Pořad StarDance je zázrak. Za prvé je to úžasně vymyšlený formát od nejlepší veřejnoprávní televize na světě, anglické BBC. Za druhé je to třináct let, krásná součást mého profesního života. Když se za roky se StarDance ohlédnu, tak se mi z toho zamotá hlava. Taneční soutěží prošlo osmaosmdesát párů, čtrnáct porotců, zazněly stovky úžasných melodii a s nimi jsou spojeny stovky tanečních choreografií a stovky tvůrčích profesí podílejících se na jejím vzniku. V prvním díle jsme si vymysleli slogan, že StarDance je především noblesa a elegance. A tato dvě slova se musí odrazit v každé řadě pořadu a jsou mojí nejdůležitější úlohou. Nejtěžší je udržet projekt na vysoké úrovni televizní zábavy, která divákům přináší radost a stává se na podzim součástí jejich životů. Podařilo se nám vytvořit fenomén, který je neodmyslitelně spojený s Českou televizí, a já jsem za možnost být u toho a mít tento formát ‚na hrub‘ velmi vděčný. StarDance jsou pro mě pocity štěstí, ale i obrovského nervového vypětí, kdy se po skoro devítiměsíční přípravě modlíte, aby v přímém přenosu klaplo vše, jak má od fungování tanečního páru, jejich tanců až po výběr hudby, kostýmů, líčení, světelných efektů, záběrů kamer, střihu, moderátorských vstupů atd. Co je ale nejdůležitější, je dobře namíchaná sestava osobností, které vytvoří páry s vybranými profesionálními tanečníky. U osobností vždy kladu velký důraz na rozmanitost (různý věk, profese, vztah k tanci), a především charisma, vnitřní energii a upřímnost. Ve StarDance se totiž každá osobnost ‚odhallí‘, jaká opravdu je. Vždy jsem se snažil oslovovat do pořadu kromě herců a zpěváků i osobnosti z jiných profesí. Proto letos diváci poznají, jak tančí náš nejúspěšnější youtuber, spisovatelka nebo profesionální rybář. Což je další prvek, který nikde jinde není. StarDance je pro mě také taková lidská lavina. Na začátku vývoje každé řady sedíme desítky hodin v malém kroužku lidí, tzn. já, dramaturgyně Kateřina Uhlířová a odborný poradce Jan Onder. Shrňme si, co fungovalo a co jsme chtěli zlepšit v poslední řadě, vytvoříme seznam osobností a tanečníků, které chceme oslovit a především precizně přichystáme podobu každého dílu. V průběhu času se na tento malý kroužek nabalují další profese, až v den prvního přenosu se o StarDance stará více jak stovka lidí, nejlepších profesionálů v daných oborech. A za třetí je pro mě důležité neusnout na vavřínech úspěchu dané řady a soustředit se na další. StarDance se musí v každém ročníku inovovat a musí přinášet něco nového. Proto jsme i pro tento jubilejní ročník přichystali řadu novinek, nové profesionální tanečníky, dva nové porotce, nové tematické večery, krásná openingová čísla atd. A vracím se obloukem na začátek, mám radost z příprav tohoto ročníků a zároveň obrovské nervy, aby tato neuvěřitelná skládanka do sebe zapadla tak, že se StarDance stane opět krásným diváckým zážitkem a pro mě osobně to bude další, již desátý, zázrak.“

Viktor Průša manažer realizace

Jedním z nejvýraznějších atributů StarDance je dekorace, jak se vyvíjela? Sledujete změny i v zahraničních verzích?
Výtvarný koncept je natolik unikátní a nadčasový, že skvěle funguje již od prvního ročníku a budeme z něj vycházet i letos. Jeho autorem je architekt Jaroslav Svoboda. Další změny a úpravy souvisí spíše s technologickým vývojem, se změnou místa natáčení nebo požadavky na diváckou kapacitu. V kontaktu jsme hlavně s BBC, jako poskytovatelem formátové licence, ale sledujeme samozřejmě i přístup ostatních televizí, které tuto show adaptují. Velkou radost nám pochopitelně dělá, když naopak některé naše nápady inspirují kolegy v zahraničí.

Co je pro Vás největším počinem z novinek desátého ročníku?

Pro letošek se opět podařilo sestavit skvělý tým lidí, a to jak před kamerou, tak za ní. Bylo také více času na přípravu, nemuseli jsme řešit otázku změny lokace, což je vždycky trochu krok do neznáma, a mohli se plně soustředit hlavně na program. Novinek je tak opravdu celá řada, prakticky v každém dílu něco. Já osobně se asi nejvíc těším na vystoupení Cirku La Putyka v šestém dílu, který se bude vysílat v předvečer třicátého výročí sametové revoluce a bude věnován tématu svobody.

Jak vypadá Váš den, v den prvního přímého přenosu?

Těžiště naší práce je v přípravě. Jde o to efektivně vytvořit co nejlepší podmínky pro kreativní tým a účinkující, vše zkoordinovat a zabezpečit tak, aby to fungovalo zcela hladce. Štáb StarDance čítá desítky lidí. Stavební práce, instalace technologie, ozvučení a osvětlení na výstavišti probíhají již od konce srpna. To vůbec nemluvíme o přípravách probíhajících dlouhodobě mimo areál výstaviště. Nejpozději týden před prvním vysíláním musí být vše kompletně připraveno. Zkoušet samotný program v hotové dekoraci začneme ve středu, postupně budou probíhat zvukové zkoušky kapely, zkoušky jednotlivých čísel, nástupů, moderací, grafiky, dotáček, zkoušky s porotou atd. V samotný den přímého přenosu má štáb nástup brzy ráno, začínat budeme projížděčkou celého programu, na odpoledne je plánována generální zkouška, řada posledních instrukcí a samozřejmě od dvaceti hodin přímý přenos na ČT1. Rád bych zde poděkoval kolegům z realizačního týmu, Vojtovi Svobodovi, výkonnému producentovi, a Cyrilu Hirschovi, vedoucímu produkce.

Kateřina Uhlířová vedoucí projektu

Čím je pro Vás StarDance a čím je pro Vás její desátý ročník?

StarDance je pro mě hlavně velká jízda, je to celé tak intenzivní, že máte v prosinci pocit, že všechno před StarDance se odehrálo kdysi dávno a v jiné dimenzi. Ale zejména jsou to opravdové emoce, skutečné prožívané, to je velká hodnota tohoto pořadu a pro mě na poli showbyznysu milé překvapení. Taneční páry soutěží žijí a v tom nejlepším slova smyslu ji berou vážně a poctivě. Myslím si, že to cítí i diváci, a také proto je tento formát tak oblíbený. Autenticitu považují za důležitou součást StarDance, snažíme se, aby se naše páry cítily dobře a věděly, že jsme na jejich straně, a na této platformě pak vznikají ty krásné situace a příběhy, které diváci mají tak rádi.

Jak velkou roli bude hrát výročí soutěže v tom, co divák letos uvidí?

Na oslavu výročí se zaměříme především v prvním díle. Prostřednictvím originálního sestřihu se ohlédneme za všemi deseti ročníky od roku 2006 a také publikum ozdobí řada hvězd z předešlých let. V průběhu soutěže se pak diváci mohou těšit na občasná malá překvapení s výročním spojená. Kouzlo StarDance je ale hlavně v přítomnosti, takže s návraty do historie to nebudeme přehánět. Jubileum vnímáme spíš jako výzvu k obohacení programu tak, aby se divák bavil ještě lépe než obvykle.

Z rozhovorů s vítězi často slyšíme i po několika letech, jak jim StarDance obohatila život. Vnímáte to podobně?

Je to mnohem náročnější, než jsem čekala, a to tuhle práci dělám poměrně dlouho. Je to obrovský projekt a musí se vnímat neustále v souvislostech. Člověk si právě na takovém projektu uvědomí, jak moc důležitý je týmový duch a týmová spolupráce, bez toho to nejde zvládnout. Jak jsem to loni poprvé pozorovala, myslím si, že soutěžící skutečně zažívají něco mimořádného, tanec je překrásná umělecká disciplína a tady se dříve či později každý dotkne její podstaty. To je zážitek, na který se nedá zapomenout. Sama jsem tancem a hudbou fascinovaná, takže i pro mě je to velmi emotivní a obohacující podívaná.

Jste vedoucí projektu. Co ta práce obnáší, co je pro Vás nejtěžší a co nejzajímavější na této práci?

Já vidím jako nejdůležitější umět přemýšlet koncepčně a dotahovat věci do konce. Při počátečních přípravách je nutné na všech deset večerů nahlížet jako na celek, pak teprve přicházejí na řadu dílčí nápady. StarDance je soutěž, která má svá pevná pravidla, a to přináší i určitá omezení, každý nápad je proto potřeba pečlivě zvážit a se všemi konzultovat. Zároveň nesmí chybět odvaha pouštět se do nových věcí a bourat stereotypy. Každý z týmu může pomoci k tomu, aby výsledek byl ještě o kousek lepší. Těžké je pro mě asi hlavně odolávat stresu, tlaku a únavě, s tím bojuji. Nejzajímavější je určitě sledovat tu křehkost okamžiku, koukáte na přenos a každá vteřina je napínavá, nic není jisté, ale když se daří a vše šlape a zapadá do sebe, tak to je pak opravdu radost.

Jaký je pro Vás zatím highlight tohoto ročníku? Na co se těšíte?

Popravdě skvělé bude, až to zdárně skončí, je to krásná práce, ale také náročné období. Nepochybně zajímavý bude večer k výročí sametové revoluce, ve kterém se budeme věnovat pojmu svoboda, ovšem v širším významu, nejen ve smyslu politickém, a na to se opravdu moc těším. Už jen výběr hudby pro tento díl byl pro mě zážitek. Diváky čeká originální opening v podání Cirku La Putyka se symbolickým překonáváním gravitace a jiných omezení, soubor týmů v rokenrolu a především svobodná volba, komu dát tentokrát svůj hlas.

Roman Petrenko režíruje přímé přenosy

Co je na práci, jako je režirování přímých přenosů StarDance nejhezčího?

Když jdu v neděli ráno pro rohlíky a noviny, tak se o StarDance vypráví. V obchodě slyším lidi diskutovat, proč vypadl ten nebo onen, když tancoval nejlépe jiný, a mám pocit, že se o moji práci a práci mých kolegů lidé zajímají. To je důležité, protože mě by ne bavilo vysílat pro nikoho.

Jak bojujete s tím, aby to pro Vás nebyla rutina?

Žádný přímý přenos není v pravém slova smyslu rutina. Vždy jsou na place jiní účinkující a musíte s nimi i jinak pracovat. Každý přenos má svoji atmosféru, i s tou musíte nějakým způsobem pracovat. I štáb, který je osvědčený, nemusí mít někdy svůj den a já to musím korigovat tak, abychom došli k úspěšnému výsledku.

Jak se režírují Marek Eben a Tereza Kostková? Pro spoustu diváků jsou symbolem noblesy a elegance této soutěže právě oni.

Režírují se tak, že tvrdě zkusíme až do poslední chvíle. Ještě před přenosem si společně s dramaturgií řekneme připomínky a oni jsou natolik velcí profesionálové, že to dokáží vstřebat a vyhodnotit i hodinu před začátkem. A to už je mimořádně složité. Ne každý moderátor to dokáže. Jsou to skuteční profesionálové, na které se vždy těším. Spolupracuje se s nimi výborně, neboť za ty roky už dokážu odečíst z jejich očí a úst, kdy přijde pointa.

StarDance vstupuje do desátého ročníku. Co byste mu popřál?

Vývoj televizní estetiky a techniky postupuje obrovskou rychlostí. Když se podívám na přenos prvního ročníku 2006, tak si to jasně uvědomím. Proto bych chtěl, aby byl desátý ročník po technické stránce špičkový a na evropské úrovni. Je důležité říci, že Česká televize nám poskytla tu nejmodernější techniku. Po umělecké stránce bych byl rád, kdyby se diváci zabavili tak jako tradičně a možná ještě i víc, protože to bude desátý, a tedy výjimečný ročník.

Zákulisí StarDance

Tatiana Kovaříková nově navrhuje kostýmy

Do StarDance vstupujete jako nová posila týmu. Na co se nejvíce těšíte?

Moc se těším na navrhování tanečních šatů. Je to pro mě opravdu nová zkušenost, ale o to větší to pro mě bude výzva, což mám velmi ráda. Těším se také samozřejmě na to, až uvidím svoje návrhy v akci na tanečním parketu během přímých přenosů.

V čem se navrhování tanečních kostýmů liší od praxe „návrhářky slavných“?

Je to právě ta spolupráce s tanečníky. Člověk musí nejen naslouchat jejich požadavkům, ale také vyhovět potřebám tance, protože je to přeci jenom sport a šaty tak musí vlastně plnit nejen estetickou funkci, ale sloužit i jako sportovní dres. V tom je tvorba tanečních kostýmů odlišná od mé běžné práce.

Co je pro Vás při tvorbě návrhů největší inspirací?

Inspirací je pro mne choreografie, hudba, ale největší roli v ní hrají samotní tanečníci. Přece jenom oni jsou ti, kteří ten kostým dotvoří a rozpohybují. Proto se už při navrhování neobejdu bez představy o tom, kdo ten kostým oblékne. Nechávám se také inspirovat styly světových tanečníků.

Bez čeho se při navrhování ještě neobejdete?

Když vytvářím návrhy, tak se neobejdu bez papíru a tužky. Někdy kreslím na tablet, ale nakonec vždy stejně skončím u tradičních potřeb. Samozřejmě všechno se na papíře udělat nedá. Musím také vybírat materiály, přemýšlet o barevnosti a kombinacích se stříhy a u toho ty látky musím mít v ruce.

Necháte do své tvorby zasáhnout i samotné soutěžní páry?

Samozřejmě, taneční pár si vytváří choreografii na každý tanec sám. Moje úloha je, abych kostýmem tu jejich představu dotvořila. Bez přímé a pravidelné spolupráce s nimi to tedy nejde.

Jak probíhá Vaše příprava na StarDance?

Studuji společenské tance, sleduji tanečníky z různých koutů světa, taneční soutěže podobné pořadu StarDance a hledám inspiraci.

Na kterého z letošních soutěžících se nejvíce těšíte?

Všechny taneční páry, se kterými jsem se dosud potkala, jsou velmi milé a sympatické. Nemám tedy žádného favorita a těším se na všechny.

Jaký je Váš vztah k tanci, máte nějaký oblíbený?

Tanec mám moc ráda a chodím tančit se svým manželem. Nejraději mám čaču, a to hlavně proto, že mu nejde a já ho tím ráda škádlím.

Pavel Bauer se stará o make up

Jak vypadá Váš den se StarDance?

Pro nás to začíná dopoledne přípravou. Účastníme se i generálky, abychom viděli, jak bude přenos vypadat, co budou mít soutěžící na sobě a jak to vše vypadá na kameře. Už během toho zkusíme například odstíny rtěnek, abychom vybrali jejich intenzitu. Po generálce začínáme líčit a česat dle přesného rozpisu. Líčení jedné osoby trvá přibližně čtyřicet minut. U pánů je to samozřejmě rychlejší. Detaily máme již předem připravené a dohodnuté s kostýmní výtvarnicí, takže samotné přípravy před přenosem už netrvají dlouho a jdeme na jistotu. Účinkujících je samozřejmě mnoho, pokud to jde, tak se chceme vyvarovat chaosu před přenosem a dopřát jim částečný relax. Soutěžící musí být připraveni v půl sedmé večer, protože se natáčejí první záběry, kterými přenos začíná. A hned potom si děláme detailní kamerové zkoušky, abychom dotáhli detaily.

Probíhají i nějaké přípravy nebo zkoušky v průběhu týdne?

Je to různé, domlouváme se individuálně. Převážně se řeší účesy a někdy úprava nehtů a obočí. Protože u párů, které se dostanou do pozdějších kol soutěže, už musíme udržovat původní stav. Také si neustále posíláme fotky z kostýmních zkoušek nových šatů, abychom vyladili účesy a make-up před každou sobotou a měli vše domluvené, schválené a připravené.

Na co se v desáté řadě těšíte nejvíce?

Jako vždy se těším hlavně na celý profesionální tým, který je perfektně sebraný. A také na nové tváře a to, jak se mi budou pod rukama měnit. StarDance je jeden z nejlepších televizních projektů a je radost být jeho součástí.

Letos přibude do Vašeho týmu návrhářka Tatiana Kovaříková, jak se těšíte na spolupráci s ní?

S Tatianou se známe spoustu let a jsme kamarádi. A na spolupráci s ní se samozřejmě těším. Doufám, že se s tím statečně popere. Je to pro kostýmního výtvarníka velká výzva.

Máte nějaký osvědčený recept, jak zvládat stres přímých přenosů?

Po těch uplynulých devíti řadách, na kterých jsem pracoval, mohu říci jediné. Když máte talent, dostatek empatie a zkušeností, tak víte, že hodně záleží na přípravách, které zaručí klid před přenosem.

Co je pro Vás při práci největší inspirací?

Bude to znít jako klišé, ale je to všechno, co mě obklopuje a co jsem schopen vnímat. V případě StarDance je to samozřejmě kromě kostýmů, hudby, choreografie také samotný soutěžící, jeho osobnost a přístup k tanci.

Necháte se tedy ovlivnit připomínkami samotných soutěžních párů?

To je nutnost. Řešíme tyto věci už týden dopředu. Vždy při líčení před přímým přenosem se už domlouváme na následující kolo. Konzultujeme to spolu tak dlouho, dokud nesouhlasíme, že je to ono. Někdy to soutěžící nechávají více na nás, ale někdy sami přijdou s nápady, jak dotvořit vizuální stránku čísla. My nabízíme různé varianty a oni si vybírají. Je to kreativní a týmová práce.

Blanka Hašková tvoří účesy

Na co se nejvíce těšíte v desáté řadě StarDance?

Na tým jak pracovní, tak soutěžní a na tu atmosféru, když začne znělka.

Máte po těch letech nějaký osvědčený recept, jak zvládat stres přímých přenosů?

Já mám ten lehký stres ráda, takové to soustředění, aby to vše dobře dopadlo. Soutěžící se s tím perou každý úplně jinak a mají stres mnohem větší. Ale mám pocit, že nejrychleji ho překonají ti, kteří to vše neberou tak vážně.

Co je pro Vás více stresové, velké soutěže v účesové tvorbě, velké přehlídky nebo přenosy StarDance?

Stres je úměrně vzrůstající s očekávanou časovou přesností. U StarDance je začátek přenosu ve 20 hodin a s tím se prostě nedá hnout. Proto je to v 19.30 v maskérně opravdu živé.

Sledujete trendy i v zahraničních StarDance a necháváte se jimi inspirovat?

Sleduji je, ale v naší profesi vytváříme nekonečné množství kombinací, pro vlasy je například extrémně důležité osvětlení a způsob snímání. Jak na to jednotlivé maskérny reagují, to je asi největší inspirace, pro mě to znamená víc než sledovat samotný účes.

Je pro práci ve StarDance důležité sledovat aktuální trendy vlasového stylingu?

Ano i ne. Zadání je noblesa a elegance a ta se tolik neohýbá pod nánošem trendu.

Jak probíhá spolupráce se samotnými soutěžními páry?

Je to jako náhrdelník, který navlékáte korálek po korálku. Když přijde řada na maskérnu, v ten moment můžete ovlivnit v podstatě cokoliv a prostor má diskuze. Když se ale korálek navleče, už nic měnit nelze, jinak by se nám to celé rozsypalo. Soutěžící může tedy dávat návrhy, ale rozhodujeme se nakonec po dohodě všech složek. Někdy je těžké vysvětlit, proč volíme danou kombinaci, i proto, že kamera je potvora a to, co je hezké mimo záběr, na kameře někdy tak nepůsobí, a naopak.

Spolupracujete při tvorbě účesů i s kostýmními návrháři?

Letos poprvé spolupracujeme s Tatianou Kovaříkovou, nevím, jestli budeme mít nějaké procesní změny. Je to samozřejmě o komunikaci všech složek. Tým StarDance je stroj, ve kterém do sebe všechna kolečka musejí perfektně zapadat.

Jan Onder je odborným poradcem

Změnila Vám StarDance nějakým způsobem život?

Díky StarDance jsem se začal tancem živit. Taky jsem přehodnotil svou soutěžní kariéru a zjistil jsem, že televize je pro mě mnohem zajímavější a můžu se v tomto prostoru více realizovat.

Letos představujete úplně novou desítku tanečnicků. Bylo těžké se prokousat castingy?

Bylo to těžší než jindy, ale zvládli jsme to! Na casting jsem pozval přibližně padesát tanečnicků a konečný výběr jsem spíše nechal na vedoucí projektu Kateřině Uhlířové a manažerovi vývoje Janu Potměšilovi, protože oni se na tanečnický divají jinak. To, že byli všichni špičkoví po taneční stránce, bylo jasné, ale my jsme do StarDance hledali osobitost, charisma, schopnost komunikace a tak dále.

Co byste těmto nováčkům k účasti ve StarDance poradil?

Hlavně aby nepodlehli falešné slávě a aby zůstali nohama na zemi.

Připravujete v rámci choreografie nějakou specialitu k desátému výročí?

Připravujeme speciální čísla na začátek a na konec, pracuji také s kolegou Markem Zelinkou na velkém tanečním čísle do devátého dílu. Spolupracuji s profi trenérem rokenrolu, se kterým budeme po choreografické stránce připravovat soubor týmů. Jednám s naším nejlepším, špičkovým sportovním párem o taneční ukázce tanga, waltzu a quickstepu. Je toho opravdu hodně, fanoušci StarDance se mají na co těšit.

A na co se v letošní StarDance nejvíce těšíte Vy?

Na novou energii, na novou porotu, na neopakovatelnou atmosféru, na únavu, kterou StarDance přináší, na legraci v zákulisí a na reakce diváků. Hlavně se ale těším na krásná taneční čísla našich soutěžících, která sice znám, ale v živém přenosu a v kostýmu se člověk vždycky vyhecuje k nesmírnému výkonu, a to je pro mě vždy překvapivé a nové.

Jak na tom taneční páry letos jsou?

Máme to letos velmi pestré. Máme páry, které budou tančit na velmi vysoké úrovni. Pak tu naštěstí jsou páry, které kromě slušného tancování budou diváky hodně bavit, takže to bude přesně takové, jaké to má být.

Martin Kumžák a jeho Moondance Orchestra

Moondance Orchestra vznikl kvůli první StarDance, čili vlastně zažívá také jubileum. Budete s kolegy nějak slavit?

Pro nás je neuvěřitelné, že už je to tak dlouho. Oslavili jsme to o prázdninách, na podzim už je čas jen na StarDance.

Mohou se letos diváci těšit na stejné složení, nebo došlo k nějaké změně?

Kapela je stejná, zpěváci jsou stejní, změny se odehrávají pouze ve fyziognomii těl, ale ještě se stále navzájem poznáme.

Jaký je pro Vás den přímého přenosu StarDance, máte nějaké speciální rituály?

Sobota má vždy tři části. Ráno zkouška, kde si to v klidu zahrajeme, jsme plni síly a entuziasmu. Následuje odpolední generálka, kde se nám vždy hraje nejlépe, Marek Eben perlí, diváci se baví a je to jako koncert. Večer je nervozita samozřejmostí, je to přece jenom živý přenos, ale po celém dni je kolikrát dost těžké udržet adrenalin na uzdě, jsme si moc dobře vědomi toho, že teď se „jede na ostro“. Když přenos skončí, máme pocit, že ten den trval asi šedesát hodin.

Když se řekne StarDance, co se Vám jako první vybaví?

Noty, noty a zase noty. Holky z kapely mi daly přezdívku „notomat“.

Co je pro Vaši tvorbu největší inspirací?

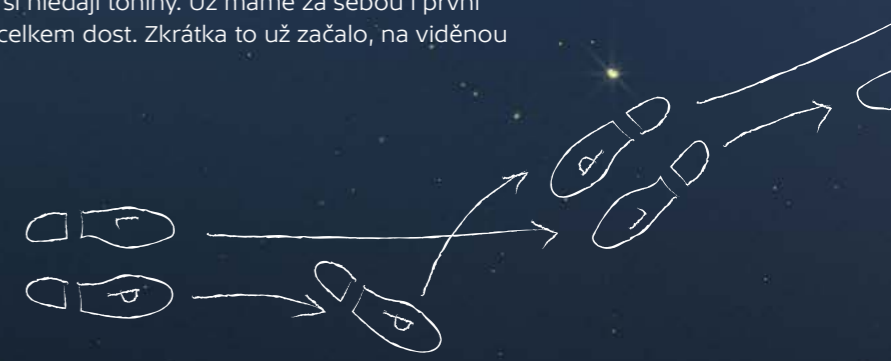
Moje vlastní tvorba jako taková je něco jiného. Ve StarDance je to služba celku, úprava hudební složky pro celý projekt. Mojí největší inspirací při psaní aranží pro tuto soutěž je, že za deset večerů přehrajeme přes osmdesát písní převážně ze světového repertoáru, které jsou různé stylově, obsazením, jazykem, dobou vzniku a tak dále. To, že s partou přátel lze toto kvantum hudby přehrát během přibližně dvaceti hodin přímých přenosů, považuji za naprosto úžasné.

Která skladba pro Vás byla z minulé řady nejvýraznější?

Bylo to vlastně celé třetí kolo, kde jsme hráli prvorepublikové písně a písně z Osvobozeného divadla. Dýchla na nás atmosféra těch let, souznění melodie a textu a pozitivní duch písní. S dnešní dobou se to bohužel vůbec nedá srovnávat.

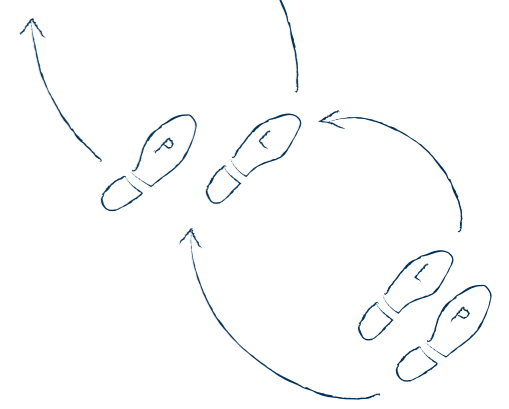
Probíhá už nějaká příprava?

V červnu proběhl výběr všech skladeb s tanečnický a tvůrčím týmem. Během července jsem udělal asi 120 střihů všech písní tak, aby odpovídaly tempem, délkou a výběrem konkrétní nahrávky pokud možno všem požadavkům. Tanečníci mi každý jeden střih museli odsouhlasit. Teď už mají skladby zpěváci, kteří si hledají tóniny. Už máme za sebou i první zkoušky. Už také píšou orchestrálky, je jich letos celkem dost. Zkrátka to už začalo, na viděnou v prosinci, až StarDance skončí.

Co přeje porota desáté StarDance?

Zdeněk Chlopčík

K desátému jubilejnímu ročníku bych StarDance popřál skvělou atmosféru a hodně spokojených diváků. Jako vždy budu hodnotit tanec a taneční páry komplexně, protože tanec je mozaika mnoha různých aspektů a dovedností. Budu se držet odborného pohledu a názoru, který se ode mě očekává.

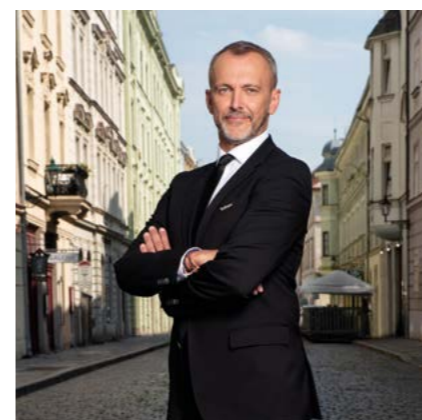
Tatiana Drexler

Letos StarDance slaví krásné desáté narozeniny a já bych jí chtěla popřát ještě větší úspěch, než měla doposud. No a na nás porotce opět připadne náročná a nevděčná role hodnocení výkonů soutěžních párů. Budeme se soustředit na technické provedení charakterizující jednotlivé tance. V tomto budu opět velmi přísná, protože kvalitní, vytrénovaná technika je to nejdůležitější pro vytvoření krásného pohybu. Technika je zkrátka můj koníček.

Richard Genzer

StarDance bych popřál, ať se dožije stejného věku jako já. Coby nová posila poroty na svoje hodnocení půjdu od lesa a přes husí kůži. A jelikož jsem minulý rok trpěl mezi soutěžícími, mám v plánu být letos výrazně hodnější než ostatní porotci. Na moje kolegy budu naopak ras.

Jan Tománek

K desátému výročí bych StarDance popřál, aby její noblesa a elegance, kterou rozdává divákům u televizních obrazovek, vydržela co nejdéle. Přál bych jí pevný krok, dobrý rytmus a úsměv na rtu. Jako pro porotce jsou pro mě stejně jako v mé dlouholeté praxi rozhodující principy jednotlivých tanců. Ve waltzu chci vidět švihový pohyb, dobré držení těla a v čače zase ostrá kolena a dobrý rytmus. Jednoduše když někdo bude dobře tančit a přidá trochu show, budu spokojen. Když někdo bude dělat hlavně show, tak si mě nezíská.

Moderátoři

Tereza Kostková

Desátý ročník vybízí k bilanci. Když se ptáme bývalých účastníků, co pro ně znamenala účast ve StarDance, často odpovídají, že je v lecčem změnila. Co to znamená pro Vás?

Říkám si: „Cože, deset?, Jak to? Už?“ Rámuje to ty roky, trochu je určuje, ukazuje, jak to letí a jak by se toho tenkrát nikdo nenadál. A nevím, jestli mě změnila samotná StarDance, ale čas mě proměnil určitě. A já to na StarDance tiše pozoruji.

Pamatujete si na svůj první večer se StarDance? Jak probíhal? Jak jste si po skončení prvního ročníku představovala, že to bude dál?

Nepamatuji si to takto konkrétně vůbec. To víte, byla jsem v jiném stavu, byla jsem ráda, že to jakž takž všechno udýchám, ale vím určitě, že jsem si nepředstavovala, jak to bude dál. Ani před třinácti lety ani loni. Vždy mě každý zájem i další ročník potěší.

Na parketě i v obecnstvu se v následujících přímých přenosech objeví řada vítězů i účastníků. Na který pár nejvíce vzpomínáte?

Těch je! Vzpomínám na spousty párů z různých důvodů. Marek Zelinka s Mařenkou Doležalovou mi utkvěli výrazně pro výjimečné choreografie i jejich nenásilné a přirozené „stančení“ se k sobě.

Druhý večer bude věnován Karlu Gottovi. Na jakou píseň od něj byste si nejradši zatancovala?

Na Stokrát chválím čas.

Noblesa, elegance, tanec – make up, účesy, taneční róby. Na čem nejvíce Vám záleží, když vyrazíte na ples?

Myslím si, že komplexní elegantní úprava a dobrá nálada jsou nezbytné ve vyváženém poměru. A na čem mě osobně záleží je, aby se nevyhlašovala celá tombola, jen hlavní ceny. Já se totiž na plese ocitám výhradně pracovně, coby moderátorka, a vyhlašovat o půlnoci třeba sto cen je vážně náročné. Ale to se mi stalo jen párkrát.

Ze zákulisí často slycháváme, že „dělat“ StarDance je jako pobyt na půlročním táboře. Zatímco Vám se mění sestavy „táborníků“, Vy zůstáváte. Jak snadno pak zapadnete do nové party? Jste spíš vedoucí nebo starší kamarád?

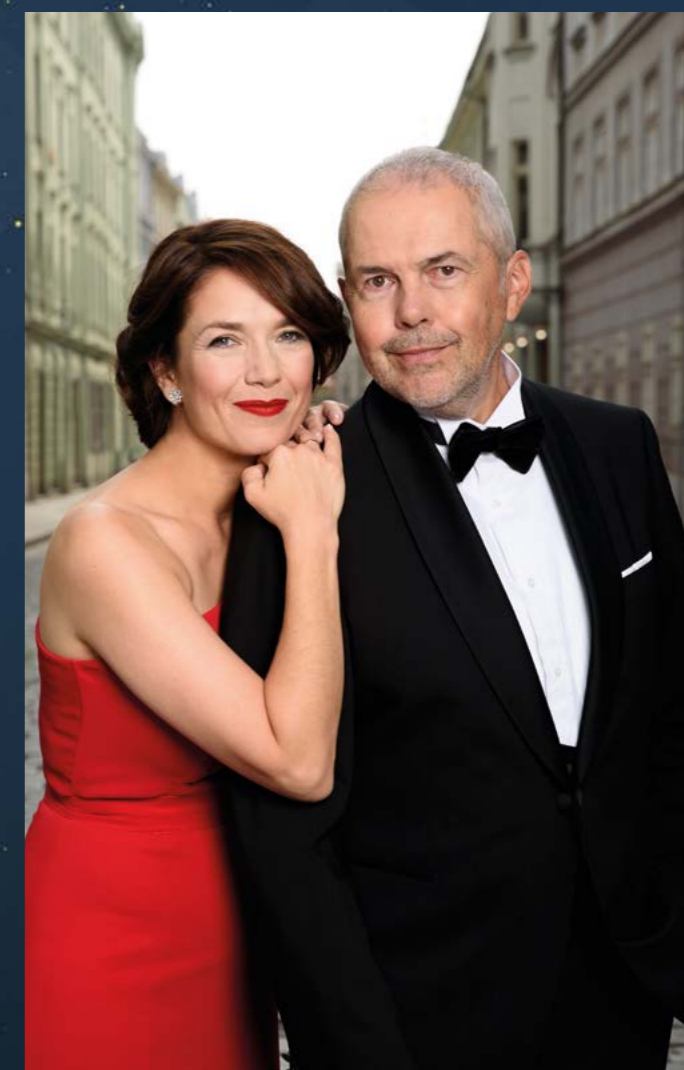
I když to po tolika letech nevypadá, občas jsem stále ještě i mladší kamarád.

Jedním ze zásadních letošních výročí naší země je připomenutí třiceti let svobody. Tanec a svoboda – souvisí spolu podle Vás?

Jednoznačně souvisí. Opravdu krásně můžete tančit jen, když má vaše srdce křídla.

Co byste popřála StarDance k desátému výročí?

Aby ho stále mělo publikum tak rádo a těšilo se z něj tak upřímně, jak i letos cítím, že se těší.

Marek Eben

StarDance letos vchází do jubilejní desáté sezóny. Co pro Vás byl pomyslným vrcholem všech těchto ročníků?

Já to takhle moc nevnímám, každá řada je úplně jiná a velmi těžko se to srovnává. Každou řadu taky poznamená nějaký soutěžící a zdaleka to nemusí být ten vítěz. Jeden ročník byl ve znamení Jiřího Schmitzera, jiný se zapsal, jako Pavláskův ročník, z další řady si asi diváci vybaví soubor Taťány Kuchařové s Aničkou Polívkovou. Ale že bych si při pohledu zpátky řekl, tenhle moment byl nejlepší ze všech, to se neděje.

Desátý ročník vybízí k bilanci. Když se ptáme bývalých účastníků, co pro ně znamenala účast ve StarDance, často odpovídají, že je v lecčem změnila. Co to znamená pro Vás?

No, člověk se na tomhle pořadu moc naučí. Přece jenom je to deset přímých přenosů a už to samo o sobě vyžaduje poměrně velkou psychickou odolnost. Jsou kolegové, kteří to mají rádi, ten adrenalin. Třeba Tereza, té to nevadí vůbec, ale já jsem si na to nikdy nezvykl, pořad mi to trochu nahání hrůzu. Naučil jsem se, že tohle je večer, ze kterého vás nic neomluví, už jsem moderoval s devětatřicítkou horečkou, s antibiotiky nebo s Codeinem, to je můj věrný kamarád. Stardance, to jsou takové Himaláje showbusinessu, je to vysoko, takže tam pěkně fouká a nedýchá se tam snadno, někdy tam lezete s kyslíkem, někdy bez, ale zůstat v základním táboře nemůžete.

Pamatujete si na svůj první večer se StarDance? Jak probíhal? Jak jste si po skončení prvního ročníku představoval, že to bude dál?

První ročník si pamatuji velice dobře, já byl jak v Jiříkově vidění. Jednak jsem nebyl zvyklý na takový náklad krásy, v první řadě byly fakt brutální kočky, Tereza Bufková, Kristýna Coufalová, Kamila Tománková, Petra Kostovčíková, to bylo hodně silné kafe. Já si na ně tak nějak zvykl během zkoušek, ale když se potom oblékly do tanečních šatů, to se teda bylo na co dívat. A Tereza navrch. A pak asi nikdo z nás nečekal, že by to mohlo mít takový úspěch u diváků, kam jsem přišel, všichni to hned řešili a to bylo překvapující a zároveň moc milé.

Neděsila Vás nikdy představa, že Vás spolupráce na tak exponovaném projektu jako je StarDance zaškatulkuje?

Ne, já jsem tohle nikdy moc neřešil. Snad jedině, když mi nabídli moderování soutěže O poklad Anežky České, to byl takový milník, kdy jsem si uvědomoval, že je to pořad, který poběží každý měsíc a že se z té herecké kategorie pravděpodobně překloupím mezi moderátory, což nevyhnutelně vede k úbytku těch hereckých nabídek. Ovšem já jich zase nikdy tak moc neměl, tak to nebylo tak složité rozhodování. Ale moderátor je vždycky sám za sebe, vy si tu svou škatulku vytváříte sám, už léta jsem ve škatuli Ebena a docela jsem se tam zabydlel.

K jakému tanci byste přirovnal Vaši cestu ve StarDance?

To bude skočná, u toho se zadýcháte.

Letos pořad čeká velká řada novinek, co se týče tematických večerů, který je Vaším favoritem?

Vůbec si to netroufám odhadnout. Já už se tolikrát mýlil! Vždycky je to sázka do loterie, některé z minulých večerů dopadly nad očekávání dobře, u jiných to zase takové posvícení nebylo. Třeba loni se ukázalo, že Moon Dance Orchestra jsou opravdu nenahraditelní, tam už bych žádné experimenty nedoporučoval. Ale třeba filmové nebo muzikálové večery byly nakonec u diváků velmi

úspěšné. Samozřejmě, nikdy se nezalíbíte všem, zvlášť když na to kouká přes milion lidí, ale do nějakého rizika se jít musí a já myslím, že to naši dramaturgové dělají velice chytré.

Na parketě i v obecnstvu se v následujících přímých přenosech objeví řada vítězů i účastníků. Na který pár nejvíce vzpomínáte?

Když už jste to zmínila – a to jsem moc rád – to je taky jedna výjimečnost tohoto pořadu, že tam chodí tak rádi do publika ti, co už soutěží prošli. To u jiných takových pořadů nenajdete. Asi v tom bude trochu nostalgie, ale věřím, že taky pozitivní vzpomínky, jinak by přece nepřišli. Jediné, co mě mrzí je, že je mám celý večer za zády, jinak bych si náš VIP sektor daleko víc užil. Ale vybrat jeden pár, na který bych vzpomínal nejvíce, to taky nesvedu, mám je všechny v docela živé paměti a řekl bych, že kdybyste se mě zeptali, kdo s kým tančil, dal bych jména párů celkem bez potíží dohromady.

Druhý večer bude věnován Karlu Gottovi. Na jakou píseň od něj byste si nejradši zatancoval?

Ukážu ti cestu rájem. To je opravdu hodně pomalu, to bych odploužil.

Po minulém, výročími „napěchovaném“ osmičkovém roce si letos připomeneme jedno pro naši nejzásadnější - Třicet let svobody. Co pro Vás toto výročí znamená?

Absolutní zvrát v mém životě. Člověk si na tu svobodu tak snadno zvykne, ale je to takový zázrak, že se to stalo. Kdyby nebyl listopad, nebylo by skoro nic z toho, co teď dělám. Pochybuju, že by socialistická televize koupila zábavný formát od BBC, a i kdyby se to stalo, určitě bych to nemoderoval já. Ani si to neumím představit, vždyť já poslední verzi scénáře pošlu v sobotu nad ránem a jen pár lidí tuší, co budeme s Terezkou říkat a velmi často to úplně přesně nevíme ani my. To by dřív bylo nemyslitelné, text by musel projít cenzurou a zbyl by takový ohryzek okousaný od všeho, co má nějaký vtip. V naší profesi je svoboda esenciální věc, bez ní jste svázaný ve svěrací kazajce. Je mi trochu líto, jak rychle jsme zapomněli na to, jaké to tu bylo a jak nás osud vyznamenal, že jsme se toho dočkali, mým prarodičům se to třeba nepovedlo.

Tanec a svoboda – souvisí spolu podle Vás? Jak?

Asi záleží na tom, co se tančí a kde. Pokud jde o StarDance, tam je to s tou svobodou při tanci „vocaď pocad“! Zkuste si při latině svobodně našlapovat na paty a uvidíte, co vám Zdeněk Chlopčík řekne.

Ze zákulisí často slýcháváme, že „dělat“ StarDance je jako pobyt na půlročním táboře. Zatímco Vám se mění sestavy „táborníků“, Vy zůstáváte. Jak snadno pak zapadnete do nové party? Jste spíš vedoucí nebo starší kamarád?

Je to hrůza, ale já už jsem nejstarší kamarád. Třeba loni to tak bylo. A jak jsem tak koukal, ani letos to nebude jinak. I ta Veronika Kubařová je mladší. Asi o čtyřicet let. Nějak se mi na to těžko zvyká. Jediná výhoda je, že můžu všem tykat. Ono to totiž není tak snadné, jak by se zdálo, já osobně nejsem vůbec zastáncem nějakého plošného tykání, ale tady je tolik různých lidí, že se pak člověk plete, nepamatuje si, s kým už si „potykal“ a s kým ne, tak je jednodušší dohodnout se hned zkraje.

Co byste popřál StarDance k desátému výročí?

Spokojené diváky. To je stejně ten základ. Když se to bude líbit lidem, budeme i my šťastní, když ne, Pánbůh potěš.

Jedenáctý pár StarDance s Centrem Paraple

V sobotu 23. listopadu proběhne charitativní večer StarDance, opět věnovaný Centru Paraple, které pomáhá lidem s poraněním míchy. Půjde již o čtvrtou spolupráci. Myšlenka propojení tanečních párů s vozíčkáři vzešla od České televize a stala se inspirací i pro ostatní vysílatele pořadů z licence Strictly Come Dancing. Pomocí DMS zpráv a darů se minulý rok podařilo vybrat přes 15 milionů korun.

„Když se před čtvrtstoletím podařilo zakladatelům Centra Paraple otevřít první prostory pro ambulantní pomoc lidem s poškozením míchy, byla to obrovská věc. Stejně výjimečná je spolupráce s Českou televizí, která dlouhodobě podporuje Centrum Paraple. Velmi nám pomáhá empatie, ochota a trpělivost všech lidí podílejících se na přípravách i samotném živém vysílání. Těžko se vždy hledají slova, která by dostatečně ocenila srdečnost lidí z České televize a diváků benefičního pořadu. Rád bych popřál pořadu StarDance šťastné desáté výročí a poděkoval všem podporovatelům Centra Paraple.“

David Lukeš | ředitel Centra Paraple

Zdeněk Svěrák pátým porotcem

Pravidelně ve StarDance při charitativním kole hodnotíte tanečnický. Co sledujete, co přesně hodnotíte?

Každý ví, že tanci nerozumím. Nikdo mě nebere jako porotce, ale jako patrona vozíčkářů. Užívám si hlavně v situacích, ve kterých je vidět, že tanečníci navázali s partnerem na vozíku kamarádský vztah a společně usilují o úspěch.

Máte od tanečníků z Paraple zpětnou vazbu, jaké to pro ně je tancovat ve StarDance?

Podle Niny, klientky a zároveň spolupracovnice Centra Paraple, která ve StarDance tančila na vozíku, je tancování ve StarDance nezapomenutelný zážitek. Říká: „Je to týden plný smíšených emocí, kdy se člověk těší a cítí určitou dávku nervozity a napětí zároveň. Navíc se pohybuje mezi známými osobnostmi, takže si připadá tak trochu důležitě. Do toho všeho kamery, kostymérky, maskérky, to všechno navozuje pocit, že jste hvězdou večera. Tanec a radost z pohybu k tomu a člověk se těší ze všeho, co se děje.“ A Majka, další z našich klientek – tanečnic ve StarDance,

tak ta od té doby pravidelně téměř každý měsíc při různých společenských událostech tančí s Janem Onderem. Že ji to těší a baví, nemusím určitě dodávat.

Jaký jste vlastně Vy tanečník?

Tanečník jsem bídny. Patřím do 19. století, kdy byly moderní valčíky a polky.

Za jakých podmínek byste vstoupil do StarDance jako soutěžící?

Za žádných. Nikoho to naštěstí nenapadlo.

StarDance letos slaví desátý ročník. Co byste soutěži popřál?

Ta soutěž přilákala k obrazovkám i diváky, kteří netančí a ani se o tanec nezajímají. Protože je to kultivovaná, s chutí provedená podívaná. Zasloužili se o to nejen oba skvělí moderátoři, ale celý realizační kolektiv. Nečekaným spojením s dobročinností dostala navíc etický bonus. Přál bych si, aby tento pořad v televizním programu ještě dlouho kraloval.

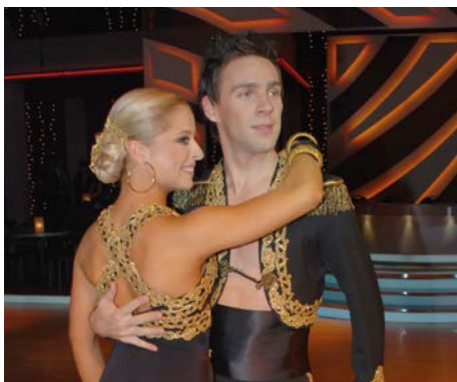
O Centru Paraple

Centrum Paraple, o.p.s., pomáhá lidem na vozíku s poškozením míchy a jejich rodinám zvládnout těžkou životní situaci a vrátit se zpátky do plného, aktivního života. Motivuje a podporuje své klienty v úsilí o samostatnost, nezávislost, společenské a pracovní uplatnění. Služby nabízí formou pobytů, ambulantních návštěv a individuálních konzultací. Centrum Paraple založili v roce 1994 Zdeněk Svěrák a Česká asociace paraplegiků – CZEPA (dříve občanské sdružení Svaz paraplegiků).

Králové a královny tanečního parketu nám zodpověděli anketu

- 1 Využíváte ještě někdy dovednosti získané ve StarDance?
- 2 Utkvěly Vám v paměti spíše tvrdé tréninky, či stresující přenosy?
- 3 Kdyby to bylo možné, zúčastnil/a byste se StarDance znovu?

Roman Vojtek

1. Je to už 13 let, co jsme s Kristýnkou Coufalovou vyhráli první StarDance, a je to neuvěřitelné, ale asi deset let jsme každý rok vystupovali na různých akcích a plesech. Rok od roku to bylo sice těžší a těžší, ale moc nás to vždy bavilo.
2. Tréninky určitě tvrdé byly. V posledním měsíci jsme na zkušebnách České televize snad i žili. Nebyly výjimkou devítihodinové zkoušky a moje tělo to patřičně cítilo! Přenosy, pro mě nikdy nebyly stresující. Spíš jsem se vždy těšil na ten adrenalin, velkou výzvu a neuvěřitelnou zábavu. Byl to první ročník. Nikdo nevěděl, jak pořad dopadne, jestli bude mít úspěch, a nikomu vlastně ani nešlo o to zvítězit, ale bavit se.
3. Tak to sám nevím. Ještěže je tato možnost jen teoretická. Nejspíš by to po třinácti letech dost bolelo, ale StarDance byla jedna z nejkrásnějších prací, které jsem ve svém životě dělal. Takže asi velké ano!

Aleš Valenta

1. Jak se říká, rychle nabyl, rychle pozbyl. Naposledy jsme si s manželkou zatančili na plese České televize.
2. Jako první si vzpomenu na skvělé lidi kolem sebe. Nejen soutěžící, ale i celý štáb byl velmi profesionální a povzbuzující. Vždy jsem se těšil jak na tréninky, kdy mě Iva naučí něco nového, tak i na přenos, kde si to budeme moci užít.
3. Byla to krásná a zároveň náročná zkušenost, za kterou jsem moc rád. Nicméně každý máme Achillovu patu. A ta moje nevydržela. Takže už ne pata, špička, pata, špička, ale jen pata, pata.

Pavel Kříž

1. Dovednosti získané během StarDance jsem využil krátce po skončení soutěže v představení divadla Ungelt „Šest tanečních hodin v šesti týdnech“. Naposledy zhruba před třemi lety.
2. Vybaví se mi neopakovatelná atmosféra sobotních přímých přenosů, které jsem měl velmi rád.
3. Do StarDance bych dnes už nešel, ale jenom proto, že moc dobře vím, jak je tento pořad časově náročný.

Dana Batulková

1. Ano. Pořád ještě tančím s Honzou Onderem. Držím si tak kondici, tu potřebuju zase při práci v divadle.
2. Určitě ten nejkrásnější poslední večer, kdy jsme vyhráli StarDance. Šokující nádhera! A pak si vzpomenu, co to stálo. Ty nervy z přímých přenosů, tréninky, kdy jsem propadala beznaději, že se to nikdy nenaučím.
3. Už ne. Jsem zase o deset let starší. Ale třeba jeden večer ano, pro vzpomínku.

Kateřina Baďurová

1. Využívám je velmi často. S Honzou Onderem stále vystupujeme a tančíme.
2. Byla to velká dřina, myslím, že jsme trénovali opravdu hodně, ale zároveň to byla veliká zábava a radost. Rozhodně na to období nevzpomínám jako na stresující a atmosféra páté řady StarDance, které jsem měla tu čest se zúčastnit, byla natolik příjemná a veselá, že stresy z přenosů naprosto překonala!
3. Myslím si, že je dobře, že to možné už není, ale jsem ráda, že jsem před sedmi lety řekla ano a šla do toho.

Anna Polívková

1. Určitě, občas ještě tančíváme na plesech, naposledy ve Stockholmu. Já tancovala vždy moc ráda, přímo tomu soutěžnímu druhu tance se ale spíš už nevěnuji. V La Fabrice hráváme s Michalem Kurtišem představení Tango, ó tango.
2. Asi hlavně překvapení, že postupujeme dál a dál. A Michalova věta: „Pravou... Tou druhou.“ Strany se mi totiž pletou. Pohyb vždy patřil k mému životu, tak mě to spíš ohromně bavilo, než že bych to vnímala jako dřinu.
3. Určitě ano. Je to prostě jedinečný zážitek. Musela bych ale mít zase tak skvělého partnera, jakým mi byl Michal Kurtiš.

Zdeněk Piškula

1. Myslím, že je využívám každý den, když chodím. Snažím se držet tělo vzpřímeně.
2. Vybaví se mi celých šest měsíců jiného života. Opravdu to pro mě bylo, jako bych žil mimo realitu, a jediné, na co myslel, byla choreografie, nášlapy a držení těla.
3. Těžko říct. Kdyby to byl ročník všech výherců, asi bych to bral jako výzvu a šel do toho.

Jiří Dvořák

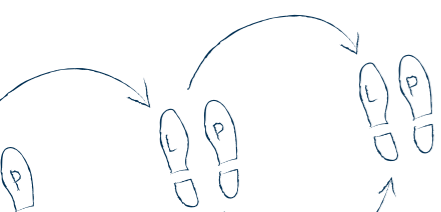
1. Dohodli jsme se s Lenkou Norou, že si i po StarDance sem tam skočíme. Tanec mě baví, a tak jsem si řekl, že tenhle druh stresu si udržím.
2. Co na to říct? Já jsem měl to štěstí, že vedle mě byla Lenka. Úžasná tanečnice a úžasný člověk. A jestli mi někdy bylo ouvej, jako že bylo, tak Lenka mě z té vývrtky vždycky dostala. Nikdy jí to nezapomenu. A doufám, že jsem jí někdy pomohl i já. Je to jako na jevišti. Ve chvíli, kdy

Marie Doležalová

1. Musím říct, že když se tanec netrénuje, tak tělo velmi rychle zapomíná. Jediné, co na sobě cítím, je to, že zatímco dřív jsem neuměla používat při pohybu svoje ruce, od dob StarDance už je to dobré. Ale jinak, co se týče kondice, škoda mluvit. Láska k tanci ale zůstává a vím, že když se jednou s Markem rozhoupeme udělat společné taneční vystoupení, bude to sice bolet, ale dám to!
2. Vybaví se mi ten moment, kdy před přenosem scházíme ze schodů, ten jsem totiž měla strašně ráda. A potom mám taky nejoblíbenější vzpomínky na to, jak s Markem přicházíme na parket v polostínu tančit nový tanec, to byl vždycky úplně neskutečný pocit, že už je to tady. Taky jsem se vždycky strašně těšila, že už tu naši novou choreografii lidé uvidí. Z těch horších momentů si vždycky vzpomenu na 8. kolo, kdy nám najednou přibýly dva tance, a na jeden konkrétní trénink, kdy jsme byli oba opravdu na dně.
3. Jestli myslíte, kdyby se vrátil čas, tak to je odpověď samozřejmě ano, to bych byla úplně pitomá, protože StarDance mi dala moji životní láskou. A jestli myslíte někdy znova v budoucnu, tak to jsem asi ráda, že už to nejkem. Moment... Vlastně kecám, s Markem bych do toho šla kdykoli znovu.

1. tam vstoupíte, nemůžete couvnout. Ať je vám jakkoli. A existuje jen partner, divák a vy. Určitě se mi také vybaví půl roku úplně jiného život. Přátelé, noví známí, dřina a bolest, radost a smutek. A hlavně úcta ke všem, kteří tohle martyrium podstoupili...
2. Hodně lidí se mě na to ptá. To je jako s polibkem. Když je něco poprvé, tak je to poprvé. A žádný další pokus nemůže být tak jedinečný.

Když hvězdy tančí... Po desáté

Nora Fridrichová

Už třináct let provází pořadem 168 hodin. Místo nedělí ji ale teď diváci budou nějaký čas vídat o sobotních večerech.

Jan Kohout

Tancuje od sedmnácti let. Specializuje se na standardní tance.

Dvakrát byl ve finále mistrovství republiky ve standardních tancích a je vícemistr v show.

Nora Fridrichová a Jan Kohout

Jakých bylo Vašich posledních 168 hodin?

NF: Poslední týden byl docela náročný. Kromě tréninků i normálně pracuji a musím říct, že práce mi jde podstatně lépe než tanec.

JK: Také jsem ho měl náročný. Přebíhal jsem ze soustředění na natáčení znělky a zase zpět.

Jaká je Nora studentka?

JK: Jde vidět, že ji tanec baví, a když už toho má dost, tak to viditelně dá najevo. Překvapilo mě, jak rychle se učí kroky.

NF: Honza je moc hodný a vůči mně milosrdný a já s ním nesouhlasím. Musím přiznat, že do StarDance jsem vstupovala s mírnou skepsí a je to bohužel ještě horší. A to jsem očekávání neměla příliš velká. Považuji se za outsidera letošního ročníku, ale pracuji na sobě!

Noro, Váš životní partner už ve StarDance byl Dal Vám nějaké rady?

NF: Robert to se mnou zatím probírá pouze v rovině teoretické. Ještě doma netančíme. Hodně se ale zajímá a já mu vyprávím, co se děje v zákulisí. On to porovnává se svými vzpomínkami, protože svou účast ve StarDance považuje za velmi obohacující zkušenost.

Můžete být konkrétnější?

NF: Robert žije ve světě profesionálního sportu a díky soutěži zabrousil do vod, které mu byly hodně vzdálené. Společenský tanec se mu velmi zalíbil včetně lidí, kteří se mu věnují. On na svou partu hodně vzpomíná a dodnes jsou v kontaktu. Myslím, že přijdou podpořit i nás.

Vy jste ho často doprovázela. Máte ten pořad ráda?

NF: Ano, u nás se dívá celá rodina. Primárně tatínek a dcery a pak jsem se přidala i já. Loni jsem si všimla, že dcery znaly všechny páry jménem a každá měla svého favorita.

Jak dcery reagovaly, když jste jim oznámila, že budete tančit?

NF: Já to před nimi tajila, aby to náhodou někde neprozradily. Ale hrozně se těší. Chtějí se mnou chodit na tréninky, ale to nejvíc pro ně bude, až to začne. Starší dcera se chce přihlásit i na kurz společenského tance.

Honzo, jak vy vnímáte StarDance?

JK: Když byla první řada, mně bylo dvacet jedna let a můj trenér tančil s Mahulenou Bočanovou. I díky nim jsme to hodně sledovali a prožívali jsme, když kvůli zranění museli odstoupit. Pravidelně jsem sledoval každou další řadu. Myslím si, že ta soutěž hodně lidí vtáhla do tanečního světa, ať už děti nebo starší. Tehdy se u nás moc netancovaly seniorské kategorie a díky StarDance se u nás podstatně rozšířily.

Jak se obáváte poroty?

NF: Jsem hodně sebekritická, tak očekávám tvrdý soud a myslím, že budu s porotou souhlasit. Sama jsem ve své práci dost přísná, tak nemohu očekávat nic jiného. A tak to má být.

JK: S hodnocením porotců z tanečního sportu jsem většinou souhlasil, ale Zdeněk Chlopčík bývá hodně přísný.

A těšíte se na přímé přenosy?

NF: Mně nevadí přímé přenosy. Problémem bude předvést tanec. Já se stydím i před jedním člověkem, natož před celým národem. Takže teď máme za úkol zvát si na zkoušky publikum, abychom odbourali strach.

JK: Já jsem na publikum zvyklý. Před každým kolem bude asi tréma, ale taková ta zdravá, která člověka nabudí k lepšímu výkonu.

Noro, co šaty, líčení a účesy?

NF: S tím jsem velmi spokojená. To pozlátko, které je kolem, mi velmi lichotí a velmi dobře se v něm jako holka cítím. V mých očích ze mě StarDance dělá holku. Když mě oblékli, nalíčili a učesali, připadala jsem si velmi patřičně a že na taneční parket patřím a velmi mi to lichotilo. Teď už stačí naučit se jen tančit.

Co nejvíce pozitivního zatím na StarDance spatřujete?

NF: V minulosti jsem utrpěla zdravotní úraz, a když jsme začali trénovat, zjistila jsem, jak moc mi šla fyzická kondice dolů. Abych náročné tréninky vůbec zvládla, musela jsem začít cvičit a už teď se cítím mnohem víc fit. To je pro mě malý triumf a i kdybych si ze StarDance měla odnést jen toto, tak jsem naprosto spokojená.

Koho vnímáte jako svou největší konkurenci?

NF: Spíše mám svého favorita, ale nevím, zda je fér to říct. Každopádně mé dcery by hlasovaly pro Xindla X a jsou nadšené, že je ve StarDance. Děti mých kamarádek by poslaly hlasy Kovymu. A pokud to mám prozradit, tak já držím pěsti Tonyi Graves. Baví mě její řeči a ona bude ta show v soutěži.
JK: Já se budu těšit na Dominika s Veronikou, Martina s Gábinou a jsem hodně zvědavý na Markétu s Ondrou.

Tonya Graves a Michal Bureš

Tonyo, jak Vám zatím jdou tréninky?

TG: Michal má osm titulů mistra republiky? To jsem nevěděla. Teď mám ještě větší mindrák z toho, že tancuje se mnou. Michal je dobrý učitel, ale já asi nejsem nejlepší žák. Říká se, že starého psa novým kouskům nenaučíš. Nechci být starý pes.

Michale, jaká je Tonya studentkou tance?

MB: Má velice specifický styl chápání věcí. Hodně pracuje s představivostí a neučí se na základě informací, ale na základě pocitů. Takže rovnou trénujeme na hudbu, téměř nepočítáme, protože matematika není Toniččina silná stránka, a také nepoužíváme zrcadlo.

TG: To je pravda. V zrcadle vidím všechno naopak a dělá mi to zmatek.

Projevuje se to, že je Tonya hudebnicí?

MB: U samby jsou různé rytmizace a je to složité na vysvětlení, ale Tonya to pocitově hned pochopila.

TG: Děkuji za pochvalu. To mi pomáhá. Včera jsem byla hrozně smutná, protože mi to nešlo. Bála jsem se, že se mnou nebude mít trpělivost. Hrozně mě bolely nohy, byla jsem hrozně unavená, na nic naučeného jsem si nepamatovala.

To nezní pozitivně, vážně je to tak zlé?

TG: Nejhorší je, když něco umím a pak to najednou nedokážu zopakovat.

MB: Něco třeba dvě hodiny trénujeme. Tonya je v tom skvělá a pak dojde k malému vyrušení, někdo zatelefonuje nebo se Tonya uvidí v zrcadle, a najednou nic, jako kdyby ty dvě hodiny před tím neexistovaly.

TG: Můj hendikep je také čeština. Učím se něco, co vlastně vůbec neumím, v jazyce, který mi stále nejde. Dlouho jsem se učila jezdit na snowboardu. Měla jsem české lektory a nešlo mi to a pak jednou jsem měla lektora v angličtině a já najednou začala jezdit.

Komunikace mezi Vámi je tedy v českém jazyce?

MB: Většinou ano, občas nějaké slovo pro vyjádření pocitů je v angličtině.

Tonyo, bavila jste se o StarDance s Matějem Ruppertem?

TG: Rady mi nedával, ale řekl mi, že mi bude posílat hlasy, čehož si velmi vážím. Tatiana Kuchařová mi říkala, že to je super, že se do tance zamiluju. A ano, jsem opravdu šťastná. Nejen že se učím novým věcem, ale poznávám se s novými lidmi, které bych možná jinak nepotkala.

Michale, proč jste se zúčastnil konkurzu do StarDance?

MB: Chtěl jsem se posunout v roli pedagoga a v roli choreografa zase změnit styl přemýšlení. To znamená, aby to byla větší show a lépe se pracovalo s prostorem.

Co Vás více baví, standard, nebo latina?

TG: Těžko říct, ale asi jde o konkrétní tance. Třeba samba se mi líbí moc, ale jive? Co to je za tanec?

MB: Překvapilo mě, jak dobře se naučila paso doble, a velmi jí jde ta samba.

Jak se těšíte na přímé přenosy?

TG: Tréma bude před prvním kolem určitě i celý den. Ale tréma je dobrá věc, mívám ji i před koncerty. Když jsem ale na pódiu, tak už na ni není čas. Tréma je energie, která se promění v adrenalin a další věci, které pomáhají.

MB: Já publikum vnímám jako naše známé, kteří se na nás koukají a fandí nám, a ta kamera, to je jen železná krabíčka.

TG: Jsem ráda, že Michal je tak cool. To je jiná generace.

Jak vnímáte porotu? Bojíte se jí?

MB: Pan Ostrava!

TG: Pan Ostrava! Z něj mám na jedné straně velký respekt a na druhé straně velký strach. A pak paní Tatiana ze Slovenska. U ní mám problém, že jí špatně rozumím. Slovenština je pro mě těžká. Ale to možná bude dobře.

MB: Lidí asi tolik technika nezajímá, ale protože nás bude sledovat právě i porota, tak vím, že musím být důslednější právě v technice a výrazech.

Jaký je Váš cíl?

TG a MB: Top 3!

Koho berete jako svoji největší konkurenci?

TG: Matouš Ruml je skoro stejně roztomilý jako já.

MB: Zatím máme takovou komunitu, kde jsme všichni přátelé. Těžko se o někom uvažuje jako o konkurenci.

TG: Ale já doufám, že se s námi do té top 3 dostane Matouš s Natálií. A jsem ochotná s nimi i prohrát. Ale napadá mě, že velkou konkurencí pro všechny může být Kovy. Sice ho tolik neznám, ale moje děti mě informovaly o tom, kdo je. Ví, že je youtuber, má hodně fanoušků a určitě bude šikovný tanečník. Takže se bojím Kovyho.

Mluvila jste o dětech. Podporují Vás?

TG: Moje děti by se chtěly přijít podívat, jak Kovy tančí. Chtěly by se s ním vyfotit. Když jdu na trénink, říkají mi, ať ho pozdravuju.

Michal Bureš

Tancuje od tří let folklorní tance a od pěti let společenské tance. Specializuje se na deset tanců.

Osmkrát vyhrál mistrovství republiky.

Tonya Graves

Umělkyně původem z Ameriky se v Česku zabydlela v polovině devadesátých let. Posluchači ji znají jako dlouholetou zpěvačku Monkey Business, na svém kontě má ale taky dvě sólová alba.

Adriana Mašková

Tančuje od deseti let. Specializuje se na deset tanců.

Za svůj největší úspěch považuje pětinasobné vítězství na mistrovství České republiky v deseti tancích.

Miroslav Hanuš

Herec známý divákům Případů 1. oddělení. Za svůj herecký výkon ve snímku Nikdy nejsme sami získal Cenu české filmové kritiky, na podzim se objeví v televizní premiéře dramatu Domestik.

Miroslav Hanuš a Adriana Mašková

Vy si stále vykáte. Proč?

MH: Mám to rád. Já si s mnoha lidmi vykám a přijde mi, že k tanci se to hodí. Je to elegantní a je to pro nás takový stimul pro diváky. Když zvítězíme, tak si před kamerami potykáme. A ono je to dobré na to, až přijde krize. Hůře se při vykání nadává.

AM: Já jsem s tím spokojená. Myslím, že na naší věkové úrovni to je v pořádku.

MH: Jakože jsem starý?

Vaše žena byla baletka?

MH: Ano, ale má tak ztepilou postavu, že do klasického baletu to nebylo, a tak tančila v Baletu Československé televize. Toho si velmi cením, protože miluju revuální balet a revuální tanečnice. Tak jako Jiří Šlitr, který měl nekonečnou slabost pro tajemnou slečnu Mici z tinglangu. Jana také učila třicet let na DAMU, pracovala na desítkách projektů jako choreografka. Ve společenském tanci se ale moc nevyzná. To je specifická disciplína.

Chodili jste spolu tančit?

MH: Málodky. Jana se nenechá vést, naopak by ráda vedla sama.

Adriano, jaký je pan Hanuš student?

AM: Pilný. Trénovat chce. Mnoho věcí mu jde docela lehce.

Jaká je Adriana učitelka tance?

MH: Učí se učit, a jak jsem pochopil, učí se i plánovat choreografii. To je těžký úkol. Kdyby dostala profesionála, může to tam šolit, dotahovat, kombinovat. Se mnou ale musí uvažovat, co už nedokážu, kde se kácím, co je na mě příliš rychlé.

AM: To není pravda. Naopak většinou říká, že to půjde.

Jak bojujete s novými technologiemi – Instagramem, Facebookem a podobně?

MH: Nebojuji. Mám tlačítkový telefon a jsem zcela v klidu. Pro Adrianu to ovšem znamená, že musí natáčet všechny příspěvky na sociální síť sama.

Co Vás více baví – latina, nebo standard?

MH: Mě nejvíce baví to, co se tu netančuje. Swing, charleston, boogie woogie, rock and roll. Tango jsem nenáviděl, ale už jsem si ho celkem oblíbil. Momentálně nenávidím paso doble. To mě bolí zatím nejvíce ze všech tanců. Každý tanec ale bolí jinde! Doufám, že nedopadnu jako přítel Kopta minulý rok.

Adriano, co ho více baví?

AM: Standard. Ve fraku se cítí jako doma. Má to takovou noblesu a to je mu vlastní.

MH: Já se latině trochu směju. Ti opravdoví závodníci se tak ukrutně natírají. K tomu se tak nelidsky kroutí. Já myslím, že by jim do toho měl vstoupit někdo jako já, kdo ty vrty nestíhá a ten tanec vrátí zpět k člověku. Ne, že Tatiana Drexler mi bude říkat, co je tam špatně, já jim budu říkat, co je tam lépe díky mně.

Budete mít trému na přímých přenosech?

MH: Tam budou diváci. Já budu tančit pro ně a kamery ať se snaží a posbírají, co mohou.

AM: Já budu nervózní, ale spíš než z tanců tak z té celkové atmosféry, protože to neznám.

MH: Kolegové, kteří už ve StarDance byli, říkali, že to jsou vždy velké nervy. Na to se chystám tak, že jím sladké. Na České televizi jsou pro mě v poslední době nejkrásnější jahody se šlehačkou. Dávám si je za odměnu každý den v „pitevně“ – bufetu České televize.

Dostal jste nějaké rady od svých kolegů?

MH: Radili mi, ať se vyhnu ambiciózním tanečnickům, že ti by mě zničili. Když jsem byl dotazován, jakou bych chtěl tanečnici, řekl jsem, že chci tu nejstarší, čímž jsem myslel, že dostanu nějakou trošku už vybitou, ale dostal jsem přiměřenou svému věku. Adriana našťásti nešílí, že chce vyhrát.

Jaké jsou Vaše ambice v soutěži?

MH: Chci zvítězit, protože bych si chtěl s Adrianou tykat. Také bych se rád dostal do freestylu, protože tam už máme vymyšlenou perfektní písničku, a když už budeme tak daleko, tak by bylo nejlepší vyhrát.

AM: Chci do každého večera dát maximum. Zbytek už je ve hvězdách. Ale bylo by fajn dojít aspoň do půlky, když už máme natrénované ty tance.

Jak vnímáte kritiku?

AM: Sama pro sebe jsem největší kritik, tak se jich ani moc nebojím.

MH: Oni mají za úkol se s námi trochu kočkovat. Nám produkce řekla, že to není soutěž, že to je tančení pro radost. Tak doufám, že to řekli i porotě a že mě nebudou úplně ztrapňovat před celým národem. Když tam budou šoumeni, tak to bude takové přátelské poslušování.

Jak StarDance vnímá Vaše rodina?

MH: Mám tři dcery a manželku. Když jsem jim položil otázku, zda mám jít do StarDance, tak všechny řekly ano. Manželka se držela stranou, protože nechce, až omdlím, nebo mi upadne noha, abych řekl, že za to může ona, protože mě tam poslala. Takhle může říct, že si za to můžu sám.

Ukazoval jste doma, co už umíte?

MH: My nesmíme nikomu nic ukazovat, ale jednou v kuchyni jsem předváděl, jak tančí Adriana, které teda doma říkám Arabela. Jako duo princ Miroslav a Arabela budeme jezdit kšefty, až vypadneme. Když vyletíme brzo, tak si troufneme jen na venkovské zábavy, když půjdeme do finále, tak vystoupíme i v Lucerně.

Koho vnímáte jako největší konkurenci?

MH: Myslím, že nemáme moc konkurenci. Na chodbě jsem potkal Xindla X a moc se netvářil, že by mohl vyhrát. Přiznám se, že nejraději mám tanečnický, kteří na to nevypadají, ale mají to v těle. Tak se může stát, že Xindl to vybalí a vyhraje.

Gabriela Koukalová a Martin Prágr

Gábino, jaký je Váš vztah k tanci? Jak se proměnil?

GK: Čím dál tím víc mě to baví. Na začátku jsem si neuměla představit, že některé pohyby udělám, ale najednou to jde. Mám pocit, že už se s tím nemusím tak prát a seznamovat se s jednotlivými prvky. Mám i pocit, že se to učím čím dál rychleji.

Martine, co je Gábiny silná a co slabá stránka?

MP: Nejtěžší pro ni bylo naučit se mít ladné pohyby, ale na tom jsme zapracovali a myslím, že už tento problém nemá. A velmi pozitivně hodnotím, že má fotogenickou paměť. Plno věcí jí ukážu a ona to napodobí, aniž bych to musel příliš vysvětlovat.

GK: Celý život beru jako dogma, že mám problémy s jakoukoli pamětí, a je velmi milé, když ve třiceti letech zjistím, že to není tak špatné.

Vy jste ze sportu na tvrdé tréninky zvyklá, ale lze porovnat taneční tréninky s tím na biatlon?

GK: Je to úplně jiné. Musím si hlídat každý kousek svého těla, pohybovat několika částmi najednou, což je velmi problematické. Co lze připodobnit, je časová náročnost. V mých očích je to regulérní vrcholový sport. Zpětně mě mrzí, že jsem to možná někdy hodnotila tak, že je tanec jednodušší.

Jaký je Martin učitel?

GK: Přísný, ale já jsem za to ráda. Důvěřuji mu v tom, co mi říká, a snažím se dělat vše pro to, aby se mnou měl co nejméně práce. Někdy mu říkám, pojďme dneska udělat nohy a zítra ruce, a on trvá, že to musíme udělat najednou.

MP: Podle mě od Gábiny každý něco očekává. Každý ví, že je to úspěšná sportovkyně. Kondičku ani neřešíme, ale pro ni je to psychicky náročné. Musí se naučit pracovat s nohama a rukama jinak, než jak to dělala dosud.

Martine, ty jsi někdy zkusil biatlon?

MP: Vůbec, ani jsem nikdy neběžkoval.

Gábino, naučíte ho to?

GK: Pokud bude aspoň malý náznak toho, že chce, tak určitě. Ale nejsem si jistá, že bych ho měla seznamovat se zbraní, dokud trénujeme. Přece jen by mě tady mohl střelit, když by mi to nešlo.

Z tanečních Vás vyhodili, protože jste neměla vhodné oblečení. Jak se těšíte na šaty, líčení a účesy?

GK: Těším se hrozně. Spoustu let jsem byla v kombinéze a ve sportovním oblečení. Vždy když byla příležitost si obléct šaty, tak to pro mě byl svátek. Já je hrozně ráda nosím. Na boty jsem se také těšila, ale musela jsem zmenšit podpatek, protože jsem to nezládala. Chůze na podpatcích ve městě není stejná jako tanec.

Jak se těšíte na přímé přenosy?

MP: Na nás se byli podívat dva lidi a už nás to poznamenalo. Ta energie se úplně změní. Ale myslím, že oba jsme ten typ lidí, které tréma donutí jet víc naplno.

GB: Já jsem velký trémista. Myslím, že ze všech největší. V biatlonu jsme se s tím učila pracovat deset let. Teď už dva roky

nezávodím, tak jsem zvědavá, zda se rozvzpomenu, jak s tím bojovat.

Kdy to bylo nejhorší?

GK: Tak čtrnáct dní před začátkem sezóny jsem byla hodně koncentrovaná a nervózní. Teď mám ale pocit, že jak jsme dvojice, že ta vzájemná podpora to ulehčuje.

Když jste stála na startu ve stíhacím závodě, chtěla jste vědět, jak na tom jsou závodnice před Vámi?

GK: Po celou kariéru jsem se snažila nevnímat okolí. Když jsem věděla, že jsem odstříhnutá od dění kolem, tak jsem pak měla dobrý závod. Určitě mi pomáhala soustředěnost na sebe a svůj výkon.

Co se Vám na StarDance líbí?

GK: Celá ta atmosféra. Už od mala v rodině obdivujeme Marka Ebena. Je to pro mě vzor a jako teenager jsem si přála, abychom měli za prezidenta někoho s takovou grácií a noblesou. Spolu s Terezou Kostkovou té soutěži dávají dokonalý glanc. Jsou pro mě zárukou slušného chování a naprosto nezaměnitelní s jinými moderátory.

Jaké jsou Vaše ambice?

MP: Na začátku jsme si to chtěli hlavně užít, ale když tu hodiny potíme krev, asi by nás neuspokojilo vypadnout jako první s tím, že jsme si to užili. Určitě chceme dojít co nejdál a předvést co nejvíce tanců.

GK: Mám tu stejnou ambici, jako jsem měla ve sportu. Udělat maximum, co jde, a pak už je jedno, kam až dojdeme. Jen bych se nechtěla dostat do fáze, že vypadneme a budeme si říkat, že jsme mohli trénovat víc.

Koho berete jako svou největší konkurenci?

GK: Ještě jsem nikoho neviděla tančit, ale asi Veroniku Kubařovou. Myslím si, že herci, jak za sebou mají pohybovou průpravu, tak budou dobří.

MP: Herci jsou zvyklí na diváky. Určitě ve své kariéře už něco popletli a ví, jak to zahrát, aby to nebylo poznat. Tak pro mě jsou to Matouš Ruml a Veronika Kubařová.

Jak vnímáte porotu?

GK: Nebojím se kritiky. Jsem na ni zvyklá celý život. Objektivně si ráda přiznávám, kde mám své rezervy. Navíc jsou to lidé, kteří mi imponují, tak se na ně těším.

MP: Mám to podobně. Máme dva měsíce na trénování, tak je jasné, že bez chyb to nebude. Ale chci, ať se jim na nás příjemně kouká a mají z nás radost.

Využijete něco z biatlonu ve StarDance?

GK: U té nervozity si zkusím vzpomenout, jak jsem závodila před padesáti tisíci lidmi a že ve StarDance jich tolik nebude, tak mohu být víc v klidu.

MP: A v choreografii? Možná mě někde zastřelí...

Martin Prágr

Tancuje od šesti let. Specializuje se na latinskoamerické tance.

Za svůj největší úspěch považuje vítězství na mistrovství České republiky v mládežnické kategorii.

Gabriela Koukalová

Bývalá reprezentantka v biatlonu, která má na svém kontě nespočet titulů včetně mistryně světa a držitelky stříbrné medaile ZOH. Získá deset let po svém debutu ve světovém poháru i titul ve StarDance?

Karel „Kovy“ Kovář

Jako Kovy získal ocenění Blogger roku 2016, 2017 a 2018. Jeho YouTube kanál sledují statisíce lidí a videa dosahují miliónů zhlédnutí. Dokáže zaujmou i televizní diváky?

Veronika Lišková

Tancuje od pěti let. Specializuje se na latinu i standard.

Za svůj největší úspěch považuje sedmé místo na mistrovství republiky v deseti tancích, přestože normálně závodí ještě v juniorské kategorii.

Karel „Kovy“ Kovář a Veronika Lišková

Jaká byla Vaše reakce, když jste dostal nabídku ze StarDance?

KK: Nejdřív jsem si myslel, jestli to není nějaký „prank call“, jestli si někdo ze mě nedělá srandu. Pochopil jsem, že to tak není, ale honilo se mi hlavou, co to pro mě vlastně bude znamenat a jestli vůbec do takové společnosti patřím. Ale rozhodně to pro mě byla velká věc, že jsem byl přizván. Rozhodování tedy trvalo jenom chvíli. Je to pro mě příležitost zkusit něco úplně jiného a je to velká výzva.

Co Vás přimělo zkusit svoje štěstí v konkurzu?

VL: Je to dobrá zkušenost a baví mě učení. Už jsem figurovala v podobném projektu, ve kterém jsem učila herce tančit, takže jsem napůl tušila, do čeho půjdu, a byla to pro mě výzva.

Jak byste tedy při výuce tance srovnala profesionální herce a Karla?

VL: Je pravda, že herci mají určitou přípravu a mají zkoordinované tělo. Což je dobrý začátek.

KK: To u mě absolutně nehrozí, tyhle schopnosti.

VL: No právě, protože kdo v životě netančil, ani netuší, co po něm chce. Nicméně jsou v tom určité výhody, ale i nevýhody. Na druhou stranu je pravda, že Karel nemá zase zažité žádné zlovyky, se kterými bychom se museli vypořádat.

Co pro Vás bylo nejtěžší se naučit?

KK: Určitě je to ta koordinace. Jinými slovy co mám držet pevně a s čím mám hýbat, protože tyhle schopnosti nemám. Taky jsem počítal s tím, že tanec bude o něco přirozenější. To pro standard ani latinu v žádném případě neplatí. Je tam spousta pravidel, která třeba jdou i proti tomu, jak se tělo přirozeně hýbe. Všechno to spojit dohromady v rychlém tempu je pro mě zatím absolutně nepředstavitelné.

Chodil jste do tanečních?

KK: Chodil, ale skoro vše jsem zapomněl. A co jsem nezapomněl, mi Verča zapomenout doporučila.

Jaké máte očekávání ve StarDance?

VL: Je to velmi těžké odhadnout. Není to totiž jen o tom tanci, ale i o tom, jak vás přijmou diváci, a o všeobecných sympatiích. Takže těžko říct.

KK: Nicméně my to bereme tak půl na půl. Určitě by byla škoda té příležitosti nevyužít a chci se naučit tancovat, ale zároveň to nechceme brát nějak šíleně vážně.

Co preferujete, standard, nebo latinu?

KK: Tak zatím mám pocit, že standard. Vždycky jsem si myslel, že latina je jednodušší. Ale to tempo je skutečně brutální. Nicméně nevylučuji, že ten názor změní, protože jsme zatím zkoušeli jen valčík a čaču.

Pociťujete únavu z tréninků?

KK: Občas už ano. Je fajn, že si můžeme zatím dát občas pauzu, ale o tuto výhodu asi časem přijdeme, pak už to

bude každodenní dril. Nicméně teď jsem měl den volna a dal jsem si skvělou regeneraci v podobě třicetkilometrové túry na Křivoklát. Když jsem se vrátil, tak jsem si myslel, že mi upadnou obě nohy. Časem si budu muset najít nějakého fyzioterapeuta.

Z kterého porotce máte největší strach?

KK: No respekt mám určitě ze Zdeňka Chlopčíka, ale věřím, že je férový. Spíš mám strach z toho, jaký výkon předvedu, protože ta kritika bývá většinou oprávněná.

VL: Taky určitě z pana Chlopčíka. Ale jak říkal Karel, nikdo tam určitě není zlý.

Až StarDance skončí, máte v plánu nějak tanec využít ve své kariéře youtubera?

Přemýšlím, jak bych to spojil. Nikdy mě ani nenapadlo na YouTube nějaké tanečnický sledovat. Spíš bych se tomu chtěl věnovat v soukromém životě, jelikož mě to baví. Nevím ale, jestli standard, nebo latina, spíše bych si zkusil nějaké moderní tance.

Jaký je Karel student?

VL: Poctivý a poslušný. Když řeknu, že jdeme trénovat, tak bez řečí jde.

Jak myslíte, že budete zvládat trému živých přenosů?

KK: Já mám se živými přenosy jen jedinou zkušenost. Vloni jsem moderoval Světlo pro Světlušku a to vím, že na generálce jsem měl žaludek až někde v krku. O týden později jsem se byl podívat na jeden přímý přenos StarDance a tu nervozitu jsem cítil až do publika. Předpokládám, že na trému to bude taky velká výzva.

VL: Já jsem hrozná trémistka, nicméně když začnu tančit, tak to opadne. Doufám, že to bude podobné ve StarDance.

Jaké jsou reakce kolegů youtuberů na Vaši účast ve StarDance?

Pozitivní a překvapené, že to někomu z nás nabídli, což je krok, který se v zahraničí už několikrát odehrál. Nicméně neustále se mě vyptávají, jaké to vlastně je. Tak je musím vyvádět z omylu, že je to vlastně sport a že je za tím dlouhodobá dřina.

Veronika Khek Kubařová

Od Divadla Konzervatoře po Dejvické divadlo. Od Žen v pokušení po Ženy v běhu. Od Raffáků po Modeláře. Od základů na tanečních po StarDance.

Dominik Vodička

Tančuje od šesti let. Specializuje se na balet a moderní tanec.

Za svůj největší úspěch považuje čtyřnásobné druhé místo na mistrovství České republiky.

Veronika Khek Kubařová a Dominik Vodička

Veroniko, jaké jsou Vaše dosavadní taneční zkušenosti?

VK: Chodila jsem do tanečních. Na konzervatoři jsme měli základy moderny, klasiky i společenských tanců. A zúčastnila jsem se projektu Roztančené divadlo, kde jsem se učila jeden společenský tanec.

Myslíte si, že máte díky tomu výhodu oproti ostatním?

VK: Od nuly začínám s fyzickou kondicí, ale jinak myslím, že se hodí, že vím, jak se dělá choreografie, a vím, co na mě platí.

Dominiku, jaká je Veronika studentka?

DV: Je úplně úžasná, protože se snaží, i když má puchýře a bolí ji nohy. Vůbec neremcá a jde do toho naplno. Když jí napíšu rozpis tréninků, tak vždy souhlasí. Přiznám se, že jsem se trochu bál, jestli nebude mít problém trénovat tak často, ale naopak.

VK: Když se člověk vidí, tak to nejde jinak. Když vím, kolik se toho ještě musím naučit. Člověk nechce mít ostudu v přímém přenosu.

Co Vás překvapilo, že jí jde?

DV: Asi to mohu prozradit, ale Veronika už mnohokrát hrála kurtizánu, tak je fajn, že se nestydí, a toho hodně využíváme. Když jdeme na parket, tak vlastně vždy hrajeme nějakou roli.

A jaký je Dominik učitel?

VK: Je milý, ale důsledný. Nedělal to tak, aby mě traumatizoval a já chodila brečet na záchod. Díky němu na tréninky chodím ráda, i když je to v osm ráno nebo naopak pozdě večer.

Co Vás více baví – latina, nebo standard?

VK: Já jsem si myslela, že to bude standard, ale je to latina. Je taková rozvláčnější a pocitově radostnější. U standardu se mi zase líbí, jak je noblesní.

V rámci nějaké roli jste si zatančila?

VK: V angažmá v Mladé Boleslavi jsem hrála dvě prostitutky, které měly docela náročné choreografie, a nebyl to žádný striptýz u tyče. Pak jsem takto tančila v představení Dědeček automobil a nyní v Divadle ABC jsem v představení The Greatest Hits, kde se také tančí. Taneční sólo jsem ale neměla nikde.

Dominiku, vy také pracujete v divadle...

DV: Ano; v Pražském komorním baletu jsem už třetím rokem sólistou.

Byli jste se od té doby, co se znáte, podívat na svá představení?

DV: Zatím nebyla šance, ale plánujeme to.

VK: Na internetu jsem si o Dominikovi našla vše, co je dostupné. Strávila jsem hodiny na YouTube, mohu říct, že ho mám nakoukaného, ale těším se, až ho uvidím naživo v divadle.

Jak se těšíte na přímé přenosy?

VK: Mám hroznou obavu z trémy. Vůbec si neumím představit, jak se to dá přežít bez alkoholu nebo nějakých léků. To je pochopitelně vtip. Doufám, že to zvládnu i bez toho. Jsem zvědavá, co s mou psychikou přenosy udělají, a trochu se toho bojím.

DV: Já se těším, protože to bude nová zkušenost. Sice se trochu bojím, ale více se těším, protože budou generálky a věřím, že to bude v pohodě.

Jak vnímáte hodnocení poroty?

DV: Nesmíme se nechat rozhodit, když to bude negativní. Ale myslím si, že je důležité slyšet názor někoho dalšího.

VK: Někdo se mě ptal, jak se připravuju na kritiku, ale já se na to nechci ani připravovat. Chápu, že tam mají svou roli, ale zároveň jsem žena, mám různé nálady a je možné, že budu brečet nebo se rozčilovat. Vůbec to nemohu vyloučit.

DV: Jde hlavně o vnitřní pocit a pocit publika.

VK: Já jsem ten typ, co když si přečte kritiku, tak pak tři dny brečí a chce skončit s herectvím. Až potom se nad to povznesu a stane se z toho vtipná historka.

Co šaty?

VK: Jsem po nich lačná. Byla jsem na kostýmní zkoušce a vše se tak krásně třpytilo. V civilu bych na něco takového neměla odvalu, ale tady si to mohu dovolit. Opravdu se ve flitrech cítím šťastná. Je to krásný svět šatů, líčení a účesů.

Koho tipujete jako svou největší konkurenci?

DV: Věřím, že všichni mají obrovskou šanci dostat se daleko. Takže to necháme na porotě a divácích. Moc se těším, až všechny uvidím na prvním přenosu tančit to, co tolik dní dřeli.

VK: Matouš Ruml je můj velký kamarád. Jeho ženě jsem byla svědkyní na svatbě. My jsme fakt skoro rodina. Tak v mém ideálním scénáři bychom byli ve finále s ním a s dalším mým kamarádem Mirkem Hanušem. Ne, to vůbec nejde takhle říct. Jak už jsem tak pár kolegů viděla, všichni jsou báječní. Je to škoda, že musí v každém kole někdo vypadnout.

Jaký máte cíl?

VK: Mně by se líbilo protančit advent.

Ondřej „Xindl X“ Ládek

„Mý nohy bez polobotek rozdrtily taneční parket,“ mohl by známý písničkář Xindl X parafrázovat začátek jedné ze svých raných skladeb Mamut. Prý dokáže rychleji napsat text, než se naučit taneční kroky, jestli je to skutečně tak, se diváci přesvědčí v říjnu.

Markéta Dostálová

Tancuje od 4–5 let. Specializuje se na latinskoamerické tance.

Za svůj největší taneční úspěch považuje čtvrté místo na mistrovství České republiky v latinskoamerických tancích.

Ondřej „Xindl X“ Ládek a Markéta Dostálová

Jak jste reagoval na nabídku zúčastnit se StarDance?

OL: Je to jeden z mála z pořadů, který v televizi sleduji, když mi to tedy náhodou časově vyjde. Proto jsem ani chvíli neváhal a na nabídku jsem kývl. Navíc když se blíží čtyřicáté narozeniny, tak člověk trochu bilancuje svůj život a říká si, že by chtěl taky dělat něco jiného než trávit čas v dodávce a mezi tím si sem tam zahrát nějaký koncert. Takže bych řekl, že StarDance je pro mě hezky načasované.

Jaké byly názory rodiny na nabídnutou účast?

OL: Nejvíce mě podporovala manželka, která hned řkala, abych do toho šel. Naopak maminka zase tvrdila, že jsem se zbláznil a že si určité něco utrhnu, ještě než to začne. Moje děti to spíše zatím moc nevnímají, myslím, že to pro ně bude aktuální, až mě skutečně uvidí tancovat.

Jaké jsou Vaše cíle v soutěži?

MD: No tak určitě bychom nechtěli vypadnout jako první, ale jinak jsme si nedávali žádné konkrétní cíle. Zkrátka vydržet co nejdéle a maximálně si to užít.

OL: Je zbytečné předbíhat. Nikdy jsem netančil, tak nemám příliš představu, jak to půjde. Ovšem, když se povede nevypadnout v prvním kole, tak to budu považovat za úspěch. Jak se nám zintenzivňují tréninky, tak možná bude úspěch i toho prvního kola se vůbec dožít.

Na seznámení jste říkal, že je ve Vás skrytý tanečník. Už se ukázal?

OL: Skrytý tanečník už se začal objevovat, ale zatím tančí úplně jiné tance, než je potřeba.

Jaký je Ondra student?

MD: Pilný, pořád dokola chce jen zkoušet a trénovat. A já zatím jen zjišťuju, jaká motivace na něj platí a jak mu to vysvětlit. Zatím si ho prostě oťukávám.

Co je nejtěžší naučit laika na začátku?

MD: Jedna z nejtěžších věcí je držení těla. Ze začátku je náročné pochopit kroky a myslet k tomu ještě na to, aby u toho člověk nějak vypadal, už bývá moc. S Ondrou jsme se ani k tomu postojí zatím pořádně nedostali.

Co je pro Vás nejtěžším pochopit?

OL: Zatím mi dělá problém zapamatovat si kroky. Myslím si, že na rozdíl od klasické výuky tance, kde se učí tance ve své základní formě, to budou na StarDance hodně odlišné variace a modifikace. O to je to složitější. Musím říct, že je to pro mě jako učít se text písničky třeba v čínštině, kterou neumím.

Ondřej je muzikant a rytmus mu tedy nedělá jistě žádný problém, je to výhoda?

MD: Ano, je to velká výhoda. Slyší rytmus, chce, abych mu přesně počítala doby, a pozná, když mu nějaký krok do nevyjde.

Jak zvládáte taneční boty a jak se těšíte na kostýmy?

OL: Kostýmy si zatím nedovedu představit. Co se týče bot, tak ty na klasiku ještě jdou, ale ty na latinu jsou utrpení. Normálně jsem zvyklý nosit boty třeba o dvě čísla větší, což u tanečních nejde. Ty jsou naopak třeba o číslo menší.

Co máte raději, latinu, nebo standard?

OL: Předtím jsem myslel, že mě více bude bavit latina. Ale donedávna jsem ještě žil v přesvědčení, že tango je také latina. A jelikož za sebou máme teprve dva tance, tak to nedokážu ještě úplně posoudit.

MD: Sice máme za sebou jen dva tance, ale jeden je latina a druhý standard, musím tedy říci, že mu ta latina jde více.

Myslíte, že budete dobře zvládat trému přímých přenosů?

OL: Já tedy nejsem trémista, nicméně to, s čím normálně chodím na pódium, už mám poměrně dost zažité a ve StarDance to bude úplně nové. Navíc mám pocit, že na chybu při vystupování na koncertě se vždy dá nějak navázat, ale u tance se to s jedním přešlapem může rozsypat jako domeček z karet.

MD: Já také příliš trémou netrám, ale z přímých přenosů samozřejmě zdravě nervózní budu.

Používá na Vás Markéta nějaké taneční termíny, kterým nerozumíte?

OL: No tak já prozatím luštím, co jsou taneční termíny a co je ostravský dialekt. Myslím, že se ale nakonec vždy domluvíme.

Jak náročné tréninky zvládáte po fyzické stránce?

OL: Máme za sebou zatím jen šest tréninků. Při prvním jsem si říkal, že je to docela v pohodě. Nicméně potom jsem přišel domů a prospal jsem zbytek dne. A takhle to zatím bylo pokaždé.

MD: Začínáme docela fyzickými tanci, takže je to pro Ondřeje vždycky takové čtyřhodinové kordio.

Z kterého z porotců máte největší strach?

OL: No, myslím, že nejkruťjším soudcem bude stejně vždycky maminka u televize.

MD: Určitě ze Zdeňka Chlopčíka. Známe se sice osobně, ale mám strach, že bude o to přísnější.

Natálie Otáhalová

Tančí od pěti let.
Specializuje se na deset tanců.

Za svůj největší úspěch považuje devítinásobné vítězství na mistrovství ČR v deseti tancích a účast v semifinále mistrovství světa latinskoamerických tanců v kategorii do 21 let.

Matouš Ruml

Ve vánoční pohádce Princezna a písař se jako prostý Janek dostal až na trůn celého království. Předvede herec tento fenomenální úspěch také ve StarDance a stane se i králem tanečního parketu?

Matouš Ruml a Natálie Otáhalová

Jak probíhalo rozhodování o účasti ve StarDance?

MR: Věděl jsem, že to bude velmi časově náročné, a jelikož máme doma malé miminko, tak jsem to musel nechat schválit takzvanou „rodinnou radou“. Samozřejmě by mi bylo líto odmítnout, ale rodina především. Nicméně jak manželka, tak děti byly nadšené, takže rozhodnutí přišlo vlastně hned.

Budou Vám děti fandit?

MR: Určitě ano, doufám, že se budou koukat a že někdy přijdou i na přímý přenos. Já jsem je chtěl už vzít na trénink, ale zatím to bohužel nevyšlo, protože byly prázdniny.

Dostal jste se během svých studií i někdy k tanci?

MR: Lehce jsme to našli. Jednu týdně jsme měli společenský tanec, ale většinou jsme se zaměřovali třeba na různé prvky, které se dají využít v herectví. Čili důkladně jako teď jsem se tanci nikdy nevěnoval. Nemyslím si tedy, že bych to nějak zužitkoval.

NO: Já musím říct, že jsme to vzali úplně od základů jako čistý papír a na žádných základech nestavíme.

Co Vás více baví, standard, nebo latina?

MR: Musím říct, že mi více jde standard a v latině se nedokážu zatím příliš nalézt. Ale až mi to začne jít, tak uvidíme.

Co je nejtěžší naučit úplného laika?

NO: Myslím, že je to postavení těla. Nicméně s Matoušem s tím nemáme takový problém. Pro něj jsou spíše těžké takové ty technické záležitosti jednotlivých tanců, jako je třeba bounce u samby.

MR: Pro mě je nejtěžší to všechno skloubit dohromady. Když to trénujeme pomalu a postupně, tak to ten mozek po nějakém čase pochopí, ale když se to zrychlí do rytmu, tak na to najednou není čas a nestihnu to vše udělat pořádně.

Matouš si u seznámení dělal legraci ze své výšky. Jak vy ho v tomto směru vnímáte jako tanečního partnera?

NO: No musím říct, že jsem zažila i tanečního partnera o dvacet centimetrů vyššího, než jsem já, a to jsem musela nosit obrovské podpatky, což nebylo ideální. Tím pádem si nemohu stěžovat.

Jak se Matouš učí tanci?

NO: Je snaživý, pracovitý, často si i sám opakuje. Já se sama u tréninku snažím vytvářet pozitivní atmosféru a to s Matoušem není těžké, protože je to velký srandista.

Jaká je Natálie učitelka?

MR: Jde na mě chytře. Ví, že nepracuje s úplným pohybovým diletantem, ale zároveň mě nepřehlcuje. Vytváří pozitivní atmosféru. Zkrátka je to dobrá učitelka.

Co je největší taneční chyba Matouše?

NO: Nedá se říct, že je to úplně chyba, ale často si do tanečních pohybů pomáhá obočím, a to já se pak nemůžu udržet a válím se smíchy po zemi.

Už se na Vás nějak fyzicky tréninky podepisují?

MR: Příliš ne. Je pravda, že jsem po trénincích unavený, ale neustále očekávám a připravuji se na to, že to bude horší.

Jaký je Váš cíl ve StarDance?

NO: Hlavně si to užít a zvládnout co nejvíce tanců – čili vydržet co nejdéle.

Jak si myslíte, že budete zvládat stresy přímých přenosů?

MR: Je pravda, že jelikož divadlo hraju hodně, tak před představením už trému nemívám. Nicméně přímý přenos bude pro mě skoro úplně nová zkušenost. Tím pádem očekávám, že nervozita přijde. Největší strach mám z toho, že spletu kroky. Mám ale zkušenost, že soustředění je vždy silnější než tréma.

Jak reagují herečtí kolegové na Vaši účast ve StarDance?

MR: Většinou dostávám pozitivní reakce. Pak jsou ale reakce těch, kteří už ve StarDance byli, a není jich málo. Ty mi přijdou spíše soucitné.

Co pro Vás znamená StarDance?

NO: Vidím to jako velkou zkušenost. Je to totiž něco úplně jiného než klasická taneční soutěž, mimo jiné proto, že pár je na parketu sám. Zároveň mám za ten celkový výsledek daleko větší odpovědnost než u běžné soutěže, kde tančí dva profesionální tanečníci.

Jak se těšíte na kostýmy a jak zvládáte taneční boty?

MR: Boty na latinské tance mají vysoký podpatek, tak s tím trochu zápasím, i když jako herec jsem na to vlastně zvyklý. Jinak u kostýmů mě velmi překvapilo, jak vlastně pohyblivé a vzdušné to je, přestože to tak vůbec nevypadá.

Kdo je pro Vás největší konkurence?

MR: Pro mě je největší konkurence určitě Veronika Kubařová. Je to moje spolužačka a oba jsme z Mladé Boleslavi. I když konkurence je poněkud silné slovo, protože my si to vlastně navzájem přejeme. Známe se velice dlouho a jsme velcí kamarádi. Dokonce byla i za svědkyni mojí ženě na svatbě.
NO: Já si myslím, že všichni mají něco do sebe a šanci. Čili jsem vlastně sama zvědavá, jak to dopadne.

Radka Třeštíková

Začala s právními úkony, už za studii si ale sepisovala první příběhy a blogovala. Od té doby jí stihl vyjít už pět knih. Podle románu Bábovky, jehož se prodalo přes sto tisíc kusů, se v současnosti točí celovečerní film.

Tomáš Vořechovský

Tancuje od třinácti let. Specializuje se na latinu.

Za největší úspěch považuje svoje vítězství na taneční soutěži v Miami.

Radka Třeštíková a Tomáš Vořechovský

Kdybyste měla popsat svého tanečního partnera jako postavu v knize, jak byste to udělala?

RT: Já ho určitě jednou využiju a někde se o sobě dočte. Většinu lidí, co potkám, takhle potom zpracuji. Ještě ale nejsem schopná říct jak.

Jaký je to taneční učitel?

RT: Myslím si, že má nekonečnou trpělivost. Věřím, že to se mnou musí být velmi těžké. Je pro mě důležité, že mi neříká jen to, jaké pohyby mám dělat, ale že mi i přesně vysvětlí, jak to má v těle fungovat. Na to jsem zvyklá z jógy a pomáhá mi to lépe chápat.

Stává se Vám někdy, že by Tomáš používal nějaké taneční termíny, kterým nerozumíte?

RT: Ano, neustále a já si jim dávám svoje vlastní názvy.

TV: Já už pomalu začínám používat ty její. Třeba ze spiny mi udělala pinzetu. Z pivotů popelnice.

RT: Když máme nějaký unikátní prvek, který je jen pro naši choreografii, tak je to raduna.

Co pro Vás bylo nejtěžší pochopit ze začátku?

RT: Jednak přijmout tu roli, že jsem to já, kdo má přijímat nějaké pokyny. Jako máma jsem zvyklá neustále někoho úkolovat a hodnotit a tady jsem v úplně obrácené roli. Myslím si, že Tomáš mi v tom je ideálním partnerem, protože se nesnaží svoji autoritu prosadit na sílu, což na mě rozhodně nefunguje. Naopak si ji získal tak nějak přirozeně. A jinak co se týče tance, tak tam je složité všechno, ale určitě je pro mě těžké odhodit zábrany a zahodit stud.

Co fyzická únava, už na Vás dopadla?

RT: Musím říct, že zatím ani tolik ne.

TV: Kolikrát si říkám, že to zvládá lépe než já.

RT: Je pravda, že já bych kolikrát trénovala i osm hodin v kuse. Vlastně mě ještě ani nic nebolelo. Nicméně nás brzy čeká každodenní drill, tak uvidíme.

Jak se těšíte na taneční kostýmy?

RT: Nevím, co čekat, ale těším se, protože ty šaty ve StarDance se mi vždycky hrozně líbily. Doufám, že mi pomůžou dostat se do role.

Jak čekáte, že budete zvládat trému přímých přenosů?

RT: Podle mě se úplně zhroutím nervozitou. Přemýšlela jsem, že bych zkusila nějaké přírodní uklidňovací prostředky, ale Tomáš říkal, že naopak musím nechat adrenalin dělat svoji práci.

TV: Mě samotného překvapilo, jak jsem byl nervózní už u castingu. Zároveň se trochu děším toho tlaku, který tam na nás bude, protože od nás tanečnicků se toho očekává velmi mnoho a každý bude hledat chybu.

Máte strach z kritiky poroty?

TV: Jako tanečníci na kritiku zvyklí jsme, ale samozřejmě to nikomu příjemné není. Nicméně já to nebudu řešit. Budu to

brát jako jejich názor a tím to pro mě začne i skončí. Za tu zpětnou vazbu budu vlastně vděčný. Jsem rád, že je letos porotcem i Richard Genzer, protože to zná z té druhé strany, a myslím si, že to bude umět ocenit.

RT: Já jsem zvyklá, že moje psaní někdo kritizuje neustále. Jsem zvyklá to vnímat a zpracovávat. Ale jelikož tancování přece jenom není věc, které se věnuji tak dlouho a intenzivně, tak si myslím, že bych od toho hodnocení mohla mít větší odstup a lépe ho zvládat.

Jaký je ve StarDance Váš cíl?

RT: Dostat se co nejdál, samozřejmě. Beru to ale sportovně, nemyslím si, že by mě to mohlo někde výrazně kariéře posunout. Musím ale říct, že mě to tancování hrozně baví a že už z toho důvodu tomu chci dát opravdu maximum.

Co na Stardance říkají Vaše děti? Budou fandit?

RT: Snažím se jim co nejvíc věnovat, když netrénuji. Nicméně oni jsou se mnou a s manželem docela dost, protože máme oba profese, které to umožňují. A taky se strašně těší, až to začne. Pořád vyprávějí o tom, že máma bude v televizi.

Na co se těšíte nejvíce Vy?

TV: Hrozně by mě potěšilo, kdybychom alespoň jednou dostali od poroty vyloženě pozitivní hodnocení. Nemůžu ale říct, že se na to těším, protože to není vůbec jisté. Ale určitě se těším na ten pocit, kdy naše vystoupení skončí, budeme to mít za sebou a opadne nervozita.

Koho vidíte jako největší konkurenci?

RT: Když to vezmu z pohledu zajímavosti pro diváka, tak si myslím, že úspěch bude mít určitě Matouš Ruml. On je to takový srandista a to by mohlo být divákům sympatické. Ale nikdy v minulosti jsem vítěze správně neodhadla, takže vůbec nevím.

Jakub Vágner

Rybář a dobrodruh se může pyšnit několika rekordy. Jeho Největší ryba měřila přes tři metry, ta nejtěžší vážila víc než dva metráky. Jaký úlovek si známý propagátor rybolovu odnese z taneční soutěže?

Michaela Nováková

Tancuje od pěti let. Specializuje se na deset tanců.

Za svůj největší úspěch považuje páté místo na mistrovství republiky.

Jakub Vágner Michaela Nováková

Chtěla byste jít s Jakubem na ryby?

MN: Určitě ano, říkám mu to pořád.

JV: Já ji jednou vezmu, to je jasné, ale bude to tedy za zásluhy. Zároveň musím vymyslet nějaký rybolov, u kterého bude trpět stejně, jako já trpím u tréninků.

Jaká je Míša učitelka tance?

JV: Nesmírně pečlivá, ale taky přísná a až pedantská, což mi vyhovuje. Já nejlépe pracuji pod stresem. A nejenom že je skvělá tanečnice, ale umí to i „polopatě“ vysvětlit, že to i taková lopata, jako jsem já, pochopí.

Jaký je Jakub student?

MN: Já jsem vážně spokojená. Je to detailista a je vidět, že tomu skutečně chce rozumět do hloubky.

Co Vás více baví, latina, nebo standard?

JV: Nedokážu vůbec říct. Je to pro mě všechno tak nové, že se v tom spíše ještě hledám.

MN: Jakub je živý, takže to vidím tak, že mu spíše půjde latina, ale zároveň má romantickou duši. Takže se mu líbí hudba k standardním tancům. Je pravda, že standard je také pro muže všeobecně přirozenější.

Co je Jakubovou silnou a slabou stránkou?

MN: Jeho silnou stránkou jsou určitě nohy. Nebude mít problém s rychlostí a s kroky. Slabší stránkou je zase držení těla. Není zvyklý mít úplně rovná záda a dlouhý krk.

Jaké jsou Vaše cíle ve StarDance?

JV: No, při nejhorším vypadneme ve druhém kole, Míša se vrátí k učení a já k rybaření. Já vlastně tu ambici vyhrát příliš nemám. Budu rád, když Míšu nezklamou, dostaneme se co nejdále a pobavíme lidi. O té zábavě ta soutěž je, ne o tom, abych se stal profesionálním tanečníkem. Musím ale říct, že je to velmi náročné. Nečekal jsem například, kolik to zabere času. Navíc já se snažím to brát skutečně poctivě, takže chodím do fitka, na fyzioterapii a k tomu máme někdy i dvoufázové tréninky. Ostatní práce jde stranou, ale když už jsem se do toho pustil, tak to chci dělat naplno.

MN: Chci v soutěži vydržet co nejdéle a zároveň si to co nejvíce užít. Čili když už tomu ten čas dáváme, tak by bylo škoda nezatančit si co nejvíce tanců při přímých přenosech. Navíc jsme si vybrali skladby, které se líbí nám oběma, čili se na každé kolo těšíme.

Co je těžší zvládnout čtyřhodinový trénink, nebo se čtyři hodiny prát se sluncem?

JV: Je to úplně něco jiného. U obou těch činností zapojujete jiné svaly. U tance například takové, o kterých jsem ani nevěděl, že je mám. Je pravda, že jsem byl vždycky spíše vytrvalec, a to mi pomáhá. Ale jak už jsem říkal, začal jsem dokonce chodit i na fyzioterapii, abych měl efektivní regeneraci, a musím říct, že je to fakt potřeba. Ale musím říct, že tělo už si pomalu zvyká. Naučil jsem se, že tanec musí bolet, aby dobře vypadal.

Děláte ještě něco pro regeneraci?

JV: Mimo tu fyzioterapii jsem začal užívat i nějaké doplňky stravy, jako jsou proteinové nápoje nebo BCA. V podstatě jako kdybych dělal vrcholový sport.

MN: Za to jsem velmi ráda, že to Jakub bere tak zodpovědně. Díky tomu je menší pravděpodobnost, že třeba dojde k nějakému zranění.

Jak zvládáte taneční boty?

JV: To je katastrofa. Když jsem se poprvé postavil na ty podpatky na latinu, tak jsem si nedovedl představit, že v nich budu chodit, natož tancovat.

Jak si myslíte, že budete zvládat stres přímých přenosů?

MN: Jsem ráda, že jsem zažila živé vysílání z tréninku pro ČT24. Dalo mi to takový klid a jistotu, že to zvládneme.

JV: No Míšo, to pak ale bude úplně něco jiného. Já třeba vůbec nevím, jak na tom budu. S přímými přenosy mám velkou zkušenost, díky tomu právě vím, že buď budu šíleně nervózní, anebo naopak úplně v klidu, ale rozhodně nic mezi tím.

Mají tančení a rybaření něco společného?

JV: No určitě je to trpělivost, jak v přírodě u vody, tak na tanečním parketu bez trpělivosti do cíle nedojdete. Oba obory se taky nedají okecat, ale musí se odmakat.

#StarDance10 sledujte na Facebooku, Instagramu na oficiálních profilech @stardancecz

Facebookový profil soutěže přesáhl hranici sto tisíc fanoušků, na Instagramu jich je už přes sedmdesát tisíc. Letos se na nich budou pravidelně objevovat medailonky s vítězi všech dosavadních řad StarDance a samozřejmě také spousta zajímavostí ze zkoušek, tréninků i generálek budou připraveny livestreamy s aktuálními páry, porotou i moderátory. Prostřednictvím sociálních sítí se diváci podívají do zákulisí i do režie a mohou se těšit na další zábavný obsah. Fanoušci na sociálních sítích mohou jednotlivým soutěžícím zasílat své dotazy i připomínky. Oni na ně živě odpoví. Každé pondělí proběhne také livechat s párem, který se se soutěží rozloučí.

Zúčastněte se soutěží o dárky i lístky na StarDance!

Sledujte sociální síť StarDance:

www.facebook.com/stardancecz

www.instagram.com/stardancecz

StarDance jede za vámi!

27. 9. v Ostravě

28. 9. v Brně

29. 9. v Hradci Králové

Fanoušci soutěže na sociálních sítích vybrali tři krajská města, kam přijedou profesionální tanečníci Alice Stodůlková a Marek Dědík a během zábavného odpoledne veřejnost naučí pro ně speciálně vytvořenou taneční choreografii.

www.ceskatelevize.cz/stardance

Na webové stránce StarDance budou vůbec poprvé k vidění archivy soutěžních tanců z předešlých řad. Ty budou filtrovatelné podle řady, tance, osobnosti a tanečníka/tanečnice, doplněné řadou anket, a to po celou dobu soutěže. Ohlédnutí za devíti řadami doplní zajímavosti i dříve publikovaný atraktivní obsah, jako např. škola tance nebo pexeso. Web StarDance přinese samozřejmě také informace o současných párech, porotě a moderátorech, bohaté fotogalerie a videobonusy.

Star Dance 10

Den se StarDance na Zlaté Praze

Přijďte na Den se StarDance v rámci festivalu Zlatá Praha, který se koná v pátek 27. září od 15.00 hodin na náměstí Václava Havla (piazeta Národního divadla). Návštěvníci se mohou těšit na čtyři hodiny interaktivního programu plného tance a zajímavých rozhovorů. Také se setkají hned s několika tanečnicí této úspěšné televizní soutěže – Jan Onder do show pozval populárního herce Zdeňka Piškulu s Veronikou Lálovou, nového porotce StarDance Jana Tománka, který představí mistry České republiky ve standardních a latinskoamerických tancích, dále herečku Danu Batulkovou, rekordmanku ve skoku o tyči, atletku Kateřinu Baďurovou, klientku Centra Paraple Marii Nahodilovou, vítězný pár StarDance Marii Doležalovou a Marka Zelinku a také tanečnicka a finalistu Michala Padevěta, který představí dva tance společně s Kateřinou Krakowkovou, která tančila v minulé řadě po boku zpěváka Adama Mišíka. Vedle mediálně známých tváří vystoupí i nadějně taneční páry juniorů a mládeže. Znamé osobnosti budou nejen tančit, ale také již tradičně vyučovat společenské tance. Součástí programu bude i autogramiáda velké části letošních tanečních párů desáté řady StarDance.

StarDance v pořadech České televize

Informace o dění ve StarDance se objeví i v dalších pořadech České televize. Každé pondělní ráno bude StarDance tématem ve Studiu 6. Soutěžící budou pravidelnými hosty pořadu Sama doma a živé vstupy přinese i zpravodajská stanice ČT24 nebo Události v kultuře.

Na plese s Honzou Onderem

Budoucími hvězdami StarDance se mohou stát i děti. Odborný poradce Jan Onder je v novém pořadu na Děčku naučí společenské tance. Jedná se o rychlou osvětu základních kroků a figur do těchto tanců tak, aby děti sledující StarDance věděli, co a jak hodnotit. Navíc jsou v pořadu prvky etikety, aby malí diváci rozuměli vybranému chování nejen na plese, ale i v běžném životě. Pořad je určen dětem s velkým věkovým rozptylem – malé děti ocení energii a krásné šaty účinkujících, starší dětská diváci získají motivaci ke kultivovanému pohybu a třeba se tak budou aktivněji zajímat o kulturní a společenské dění.

StarDance... kolem dokola

Od soboty do soboty. Tréninky, zajímavá setkání, emoce a vše, co jednotlivé večery provází, přinese autentický zpravodajský deník. Od první řady jej připravuje režisér Jiří Podlipný.

„Jsem u StarDance od samého počátku a připravuji scenáristicky i režijně StarDance... kolem dokola. Za těch devět ročníků to je, resp. to bylo 439 vydání. Pokud by se vysílala za sebou, tak je to od rána do večera a od večera do rána. Všechna vydání jsem si v rámci přípravy na jubilejní ročník znovu prohlédl a vybral ty nejlepší chvíle. Pravidelně si je budeme v rámci speciálních vydání Kolem dokola připomínat. Je to svědectví o fenoménu StarDance, kde se střídá úspěch se smutkem, radost s dřinou, talent s pílí. A samozřejmě každý den nebude chybět pohled do kuchyně desátého ročníku s tradiční průvodkyní Terezou Kostkovou.“

StarDance 10

vedoucí projektu: Kateřina Uhlířová
scénář: Barbora Suchařípová, Marek Eben
režie: Roman Petrenko
manažer vývoje: Jan Potměšil
manažer realizace: Viktor Průša
výkonný producent: Vojtěch Svoboda
kamera: Vlado Valko
vedoucí produkce: Cyril Hirsch
dramaturgie: Kateřina Dbalá
architekt: Jaroslav Svoboda
odborný poradce: Jan Onder
hudební aranže: Martin Kumžák
pomocná režie: Jan Fronc
kostýmní výtvarnice: Tatiana Kovaříková
lícení: Pavel Bauer
účesy: Blanka Hašková
pořadem provedou: Marek Eben a Tereza Kostková

StarDance... kolem dokola

režie: Jiří Podlipný | **vedoucí produkce:** Johana Vejvodová

Znělka a kampaň

režie: Tomáš Bařina | **vedoucí produkce:** Vít Drozda

Kontakty pro média

Daniel Maršalík | tel.: 606 464 922

daniel.marsalik@ceskatelevize.cz

Kryštof Diatka | tel.: 736 525 809

krystof.diatka@ceskatelevize.cz

Fotoservis České televize

Pavel Král | tel.: 736 531 043

pavel.kral@ceskatelevize.cz | ftp://www.ceskatelevize.cz